

శ్రీయ ముద్రణము

మహా అపొధ పూర్ణమి

మహాపూర్ణమి 12-6-95

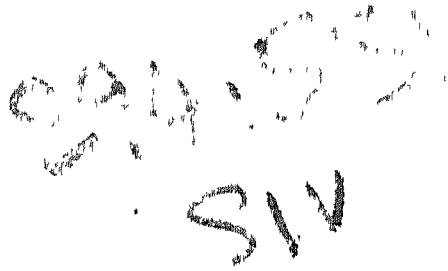
**SREEMAD BRAHMA VYVARTH MAHAPURNA
S A R A S A N G R A H A M U**

By

'Puranika Ratna'

'Mahapurananandhrikaranachana'

Sr! Mattupalli Siva Subbaraya Gupta

SIV

ప్రస్తావనలు లభించు ప్రదేశములు :

1. శివా ఇంజనీరింగ్ కంపెనీ

స్టేషన్ రోడ్, గుంటూరు-522 001

ఫోన్ : 220827

2. శ్రీ మట్టుపల్లి శివసుబ్బరాయగుప్త,

మట్టుపల్లివారివీధి కొత్తపేట,

గుంటూరు-522 001.

ఫోన్ : 223827

శ్రీరస్తు

ఓం నమః

పభవస్తు

శ్రీ విఘ్నేశ్వరాయనమః

వక్తవ్యము

లం నీలామ్బుదాభమతిశయరుచిరం స్మేరవక్త్రామ్బుజాభం
బ్రహ్మేశానన్తధర్మైః కతి కతి దివనైః స్త్రాయమానం సరంయత్

నాసాధ్య మృషీన్ద్రైర్మునిమనుజవరైః సిద్ధసంఘైరసాధ్యం

శీన్ద్రాణామచిన్త్యమతిశయమతులం సాక్షీరూపం భజేహమ్॥

శ్రీమద్భగవద్గీతా

నల్లనిమేఘమునలె మిగుల సుందరుడైనవాడు, చిరు
నవ్వు గూడిన ముఖపద్మముగలవాడు; ఈశానుడు, అనం
శుడు, ధర్మదేవుడు మొదలగు దేవతలచే బహుదినముల
నుండి సేవింపబడుచున్నావాడు; ఋషీంద్రుల ధ్యానమున
కసాధ్య మైనవాడు; మునులు, మనుజవరులు, సిద్ధులు, మున్నగు
వారికి సాధ్యుడైనవాడు; యోగీంద్రుల కచింత్యుడు, సర్వ
విషయములలోను పరేణ్యుడు, సాటిలేనివాడు, సాక్షీరూపుడు
నగుబాలముకుందుని సేవించుచున్నాను.”

నేడు మానవసమాజములో నింత భేదభావములు, మానతలు, అశాంతి, ద్వేషము, మాత్సర్యము, మదము, మోహదులు వ్యాపించియుండుటకు గారణమేమియని ప్రశ్నించుకొనిన నిరీశ్వరవాదమే యీ యుపద్రవములకు బీజ మైనట్లు తెలియుచున్నది. భగవంతు డున్నాడు. ఒక శక్తివంత స్థాన నిత్యతత్త్వమునుండియే యీ యసంఖ్యకజగత్తులు బయల్పెరి అద్దానిచే పాలన మొనరింపబడి తుద కాశక్తిలోనే విశ్రమించుచున్నవి. ఈ ప్రకారముగ సృష్టిస్థితిప్రళయము లనాదికాలము నుండి సంభవించుచున్నవి.

భౌతిక విజ్ఞానద్వారమున సృష్టి రహస్యములను దెలిసికొనుటకు మానవు డవిరళకృషి యొనరించుచున్నాడు, ఈ యాకృషియపర్యాప్తముగనే యుండెను. ఈ సమస్తమునై యండపిండ బ్రహ్మాండములకు గారణమై వీటి యన్నిటికిఁ బ్రథమింపజేయుచున్న నొక దివ్యశక్తి కలదనుట నిర్వివాదాంశము. ఆ శక్తిని ఆ శక్తికే కారణమైన శక్తిమంతుని యీ శ్రీమద్రబ్బహ్మవైవర్త మహాపురాణములో నత్యంతవివేకపూర్ణముగ సాధికారికముగ, శ్రీకృష్ణద్వైపాయన వ్యాసదేవులు పరిపూర్ణముగ వర్ణించిరి.

అష్టాదశమహాపురాణములలో నొకటి యగు నీ మహాపురాణ మొకయతీంద్రియ విజ్ఞానము. కేవలము సృష్టిరహస్య

ములనేగాక భగవంతునితో దేహధారుల మైనమన సంబంధము
 లెట్లుండవలెనో, జగములను పూర్ణజ్ఞానవంతులుగ నొనరింప
 వలెనన్న, మానవ సమాజము పరిపూర్ణత్వమును బొందవలె
 నన్న మన కర్తవ్యము లేవో యీ గ్రంథరాజములో నత్యంత
 మనోహరముగ, నిర్దుష్టముగ బ్రతిపాదింపబడినవి. సంస్కృత
 భాషావైభవసంపన్న మగు నీ యుద్గ్రంథ మాసర్వేశ్వరేశ్వ
 రుని గృపచే ఆంధ్రవాఙ్మయమునం దత్యంతవిపులముగ
 లిపిబద్ధ మొనరించి సమర్పించుచున్నాము. ప్రస్తుత మీచిఱు
 పొత్తములో నా మహాగ్రంథసారమును మీరు గ్రహింపగలరు.
 అనతికాలములోనే యీ దివ్యగ్రంథమును శ్రీమదాంధ్ర
 బ్రహ్మవైవర్త మహాపురాణముగ సర్వాంగ సుందరముగ
 ప్రచురింపగలము.

ఎట్టి వ్యక్తియైన నీపవిత్రగ్రంథపఠనమాత్రముననే, శ్రీవణ
 మాత్రముననే ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానమును యథాతథముగ బొంది
 సంస్కృతుడగుటయేగాక నానాప్రకారవ్యర్థవాఙ్మాలములలో
 దగిలియున్నవారిని, క్షణికసిద్ధాంతము లనెడుకాననములలో
 భ్రమించువారిని దృఢవిశ్వాసయుక్తులగు దైవభక్తులుగ
 సచ్చరితులుగ మార్చగలడు. ఇట్లు సనాతనధర్మము పునః
 ప్రతిష్ఠితము కాగలదు. దుష్కర్మము మహాసాధ్వి యగు
 శకుంతలను మఱచి ప్రవర్తించునట్లు నేడు మానవసమాజము
 మన స్వధర్మ మగుసనాతనధర్మమును విస్మరించి యాత్మ

విస్మృతికి లోనై యున్నది. అనేకము లగు సంగధవిశ్వాసముల నడుమ భ్రమించుచు గమ్యమును దర్శింప లేక యున్నది. ఈ శ్రీమదాంధ్రబ్రహ్మవైవర్తమహాపురాణ మనుచి వ్యాస్తము మానవుల ఆత్మవిస్మృతిని ఖండించి, ఆత్మసాక్షాత్కారమును ప్రసాదింపగలడు.

ప్రపంచములో మానవు డెదుర్కొనుచున్న ప్రశ్న లన్నింటికిని నిందు సమాధానములు లభించును. ఈ మహా గ్రంథము సృష్టిరహస్యములను వెల్లడించుచు సృష్టికాధార మైన యచంతశక్తి తత్త్వమును బ్రతిపాదించి, ఆచార్యుని శక్తి నే ధించిన సకలకాణకారుడు, విశ్వంభరుడు, విశ్వవ్యాపకుడు, భక్తానుగ్రహకాతరుడు, సచ్చిదానందవిగ్రహుడు నగు భగవం తుని పరిపూర్ణ దివ్యసత్యనిత్యజ్ఞానానందశుద్ధబుద్ధస్వరూపమును పాఠకులచే దర్శింపజేయును.

ఈ యమూల్యరత్నరాజమును నింతకుమాం దెవ్వరును నింతవిపులముగ ఆంధ్రనాజ్ఞయమునకు సమర్పింపలేదు. ఆ సౌభాగ్యము నాకు భగవత్కృపవలన లభించినది. నన్ను నిమిత్తమాత్మునిగ వినియోగించి భగవంతుడు నాచే నాంధ్రీక రింప జేయించిన యీ మహాపురాణము సకలమననసమాజ ములో, విశేషముగ విద్యార్థులలో, ఆధ్యాత్మికజ్ఞానమును, నైతిక

విలువలను, భగవద్భక్తిని, నిష్కామకర్మను, ధైర్యస్థైర్యాదులను నుద్దీపింపజేయగలదు. ఎనుబడినాల్గులక్షల జీవరాసులలో భ్రమించినపిదప జీవునకు మానవజన్మము లభించును. దయామయుడైన నాభగవంతుడు మనకు వివేచనాజ్ఞానమును బ్రసాదించెను. ఊద్రజంతువులవలె మానవుడు కేవలము తన శరీర పోషణలోనే, తుచ్ఛములైన నైహిక సుఖములలోనే తన అప్రాప్యమానవజన్మమును నిష్ఫల మొనరించుకొనవలెనా? మానవులు తమ జన్మమును సాఫల్య మెట్లానరించుకొనవలెనో ఈగ్రంథాధ్యయమువలన ఊణ్ణముగ తెలిసికొనగలరు. కావున నీ పవిత్రగ్రంథము విద్యాలయములలో ప్రబోధింపబడినచో, విద్యార్థులలో నేడు తాండవించుచున్న నశాంతి తొలగి యాత్మవిశ్వాసము ధైర్యము, సత్యతత్త్వపరిజ్ఞానము, భక్తి వినయవిధేయతలు, నైతికవిలువలు జాతీయభావములు, విశ్వ మానవసౌభ్రాతృత్వము మొదలగు దివ్యగుణములు నిశ్చయముగ బెంపొందగలవు.

ప్రస్తుతగ్రంథమున సత్యంతప్రభావసమన్వితము లైన వివిధ దేవతలకు సంబంధించిన మంత్రములు, స్తోత్రములు, కవచములు, భక్తుల యుపయోగార్థమై సంపూర్ణగ్రంథ మగునీ శ్రీమదాంధ్రబ్రహ్మవైవర్తమహాపురాణమునుండి సంగ్రహించి చేర్చితిమి. వీనిని నిత్యము పారాయణక్రియమున నుంచుకొన్న

వారికి సర్వాభీష్టములు సిద్ధించు ననుటలో నెట్టి సందేహమును లేదు. దానితోపాటు వారి తాపత్రయములుగూడ దొలగును. ఈ మంత్రస్తోత్రకవచపారాయణములవలన గలుగు ఫలములను బ్రత్యక్షగము జూచుచుండుట జరుగుచున్నది. కావునమాయీ ప్రస్తుతకృషిని, భవిష్యత్కృషిని సఫల మొనరింప వలసినదిగ భక్తులైన పాఠకులను సవినయముగ బ్రార్థించుచున్నాము.

ఇట్లు

గు ం టూ రు }
25-5-1978 }

భక్తజన దాసానుదాసుడు
మట్టుపల్లి శివసుబ్బరాయగంప్త

విషయ సూచిక

శ్రీమద్భ్రహ్మవైవర్తమహాపురాణ సారసంగ్రహము	1 - 37
వివిధదేవతా మంత్రస్తోత్రకవచ సంగ్రహము	

శ్రీగణేశ్వర మంత్రస్తోత్ర కవచములు :

శ్రీగణేశ్వర మహామంత్రము	38
శ్రీవిష్ణుకృతం శ్రీగణేశ్వరస్తోత్రమ్	38 - 40
శ్రీగణేశ కవచమ్	41 - 43

శ్రీదుర్గామంత్రస్తోత్ర కవచములు :

శ్రీదుర్గామహామంత్రము	43
శ్రీకృష్ణకృతదుర్గతినాశని శ్రీదుర్గాస్తోత్రమ్	43 - 46
బ్రహ్మాండవిజయం నామ శ్రీదుర్గాకవచమ్	47 - 49
జానకీకృతం శ్రీపార్వతీ స్తోత్రమ్	49 - 51

శ్రీశివ మహామంత్రస్తోత్ర కవచములు :

శ్రీశివ మహామంత్రము	51
హిమాలయకృతం శ్రీశివస్తోత్రమ్	51 - 53
బ్రహ్మాండవిజయ శివ కవచమ్	53 - 56

శ్రీకృష్ణ మహామంత్ర స్తోత్ర కవచములు :

శ్రీకృష్ణస్య సప్తదశాక్షరో మంత్రః	57
బ్రహ్మాణాకృతం శ్రీకృష్ణస్తోత్రమ్	57 - 59
శ్రీత్రైలోక్యవిజయ కవచమ్	60 - 63

శ్రీరాధామంత్రస్తోత్ర కవచములు :

శ్రీరాధా మహామంత్రము	64
ఉద్ధవకృత శ్రీరాధా స్తోత్రమ్	64 - 67
శ్రీ రాధా కవచమ్	68 - 70

శ్రీమహాలక్ష్మీ మహామంత్రస్తోత్ర కవచములు

శ్రీమహాలక్ష్మీ పోడశాక్షర మంత్రమ్	71
ఇంద్రకృతం శ్రీమహాలక్ష్మీ స్తోత్రమ్	71 - 73
సద్వైశ్వర్యప్రదం శ్రీమహాలక్ష్మీ కవచమ్	74 - 76

శ్రీసరస్వతీ మహామంత్రస్తోత్ర కవచములు

శ్రీసరస్వతీ మహామంత్రము	76
శ్రీయాజ్ఞవల్క్యకృత శ్రీవాగ్దేవతా స్తోత్రమ్	76 - 78
విశ్వజయనామ శ్రీసరస్వతీ కవచమ్	79 - 82

శ్రీసూర్యమంత్రస్తోత్ర కవచములు

శ్రీసూర్యమహామంత్రమ్	82
శ్రీ సూర్యస్తోత్రమ్	82 - 83
జగద్విలక్షణనామ శ్రీసూర్యకవచమ్	83 - 85
మంత్రసహితం శ్రీకాళికా కవచమ్	86 - 88

శ్రీగణేశ్వరాయ నమః

ఓం శ్రీం హ్రీం క్లీం శ్రీగణేశ్వరాయ బ్రహ్మరూపాయ చారవే
సర్వసిద్ధి ప్రదేశాయ విఘ్నేశాయ నమోనమః.

శ్రీమద్బ్రహ్మవైవర్త మహాపురాణసారసంగ్రహము

శ్లో॥ వందే కృష్ణం గుణాతీతం పరం బ్రహ్మచ్యుతం యతః ।

అవిర్భూతః ప్రకృతిబ్రహ్మవిష్ణుశివాదయః ॥

(బ్రహ్మఖండము 1-4)

ఎవనినుండి ప్రకృతి, బ్రహ్మ, విష్ణు, శివాదులూవిరభి
వించిరో, ఆత్రిగుణాతీతుడు, పరబ్రహ్మము, బరమాత్మ,
అచ్యుతుడునగు, శ్రీకృష్ణునకు నేను నమస్కరించెదను.

శ్లో॥ ధ్యాయంతే ధ్యాననిష్ఠాః సురనరమనవో యోగినో యోగరూఢాః
సంతః స్వప్నేపి సంతం కతికతిజనిభి ర్యం న పశ్యంతి తప్త్వా ।
ధ్యాయే స్వేచ్ఛామయం తం త్రిగుణపర మహానిర్వికారం నిరీహం
భక్తధ్యానై కిహేతో ర్నిరుపమరుచిరశ్యామరూపం దధానమ్ ॥

(బ్రహ్మఖండము 1-3)

ధ్యానపరాయణులైన దేవతలు, మనుష్యులు,
స్వాయంభువులైనమనువులు మొదలైనవారెవనిని ధ్యానిం

చెదరో, యోగసిద్ధులైనమహాయోగులెవనిని సదా ఆరాధించెదరో, జాగ్రత్స్వప్ననిద్రావస్థలయందంతట విద్యమానుడై యున్న యాపరమేశ్వరుని సాధకులనేకజన్మలయందు దపము నొచరించియు గానలేకున్నారో, ఆత్మిగుణాతీతుడైన, స్వేచ్ఛామయుడైన, నిర్వికారుడైనపరమాత్మకేవలము తన్నాశ్రయించిన యనన్యభక్తజనులకొఱకే, వారికి స్వధామమును ప్రసాదించుటకొఱకే, నిరీహమైన, పరమమనోహరమైన శ్యామసుందరరూపమును ధరించెను. అట్టిశ్రీకృష్ణుని నేను ధ్యానించెదను.

శ్లో॥ వదంతి తత్తత్త్వవిదస్తత్త్వం యద్జ్ఞాన మద్వయమ్ ।
బ్రహ్మేతి పరమాత్మేతి భగవానితి శబ్ద్యతే ॥

(భాగవతము-ప్రథమస్కంధము-2వ అధ్యాయము శ్లో-11)

బ్రహ్మము, పరమాత్మ, భగవానుడనునీదివ్యనామములు కేవల మొకేయొక అద్వయపరమదివ్యనిత్యసత్యతత్త్వమునకే క్రమముగ లీలానురూపములైనమూడు నామములు. మహాజ్ఞానసంపన్నులు, సత్యతత్త్వవిదులు నైనభక్తాగ్రగణ్యులు నిత్యసత్యమును బరిపూర్ణముగ దెలిసికొని, ఆసచ్చిదానందమయుని బరబ్రహ్మమని, పరమాత్మయని భగవానుడనికీర్తించిరి.

ఈపరమతత్త్వయుక్తుడైనభగవంతుని భ్రుకుటివిలాసమాత్రముననే లీలగ సర్వజగన్నిర్మాణము, పాలనము,

సంహారము సంభవించును. సచ్చిదానందవిగ్రహము డైనభగవంతుడు ప్రాకృతగుణరహితు డైననిర్గుణుడు, సర్వేశ్వరేశ్వరుడు, సర్వశక్తిసమన్విత యైనఆద్యప్రకృతి కరీతుడు. పరబ్రహ్మమనగా అఖండజ్యోతిస్వరూపము; పరమాత్మమనగా సకలజగములందు చరాచరజీవుల హృదయాంతరంగములయందు, లోపల, బయట అంతట నిండియున్న సర్వేశ్వరుడు. భగవాను డనగా అఖండజ్యోతిఃపుంజమునకు గారణుడు; బ్రహ్మజ్యోతియాదివ్యపురుషునినుండియు ద్భవించినదే. యోగులద్దానియందే యేకీభావము పొందెదరు. సర్వత్ర నిండియున్న భగవంతుని దివ్యనామమే పరమాత్మ. సర్వకారణకారణుడై బ్రహ్మజ్యోతితో బ్రకాశించు సచ్చిదానందవిగ్రహమే భగవానుడు. అనన్యభక్తజనులకుంత భక్తియోగసాధనద్వారమున దమ హృదయాంతరంగమందున్న పరమాత్మను దెలిసికొనుటయేగాక, బ్రహ్మజ్యోతికి కారణభూతుడై, సనాతనుడై, పరమాత్మయై, ప్రాకృతగుణరహితుడై, దివ్యగుణ సంపన్నుడై, స్వస్వరూపస్థితు డైనసచ్చిదానందమయవిగ్రహుని దర్శించి సేవించి దివ్యపరంధామమును జేరెదరు.

భగవంతుడు సర్వస్వతంత్రుడు, సమస్తకారణకారణుడు; సర్వబీజస్వరూపిణి యైనఆద్యప్రకృతి మహాప్రళయ కాలమందు భగవంతునియందే విలీనయగును. భగవంతుడు సృష్టికొఱకు సంకల్పించిన బ్రకృతి ఆయననుండి ప్రాదుర్భ

వించి, జగన్నిర్మాణమందు గ్రయాశీల కాగలదు. ఈప్రకృతి భగవంతునకు భిన్నశక్తికాదు. అగ్నియందు దాహ శక్తి యెట్లుండునో అట్లే లీలగ బ్రకటాప్రకటరూపముల ప్రకృతి భగవంతునియందే యుండును. పరమాత్ముని యిచ్ఛాను సారముగనే విభిన్నరూపములు గల యీ యద్భుతసృష్టి ప్రాదుర్భవించును. శ్రీబ్రహ్మవై వర్తమహాపురాణమం దా పరబ్రహ్మమైన, పరమాత్ముడైన, సచ్చిదానందవిగ్రహుడైన భగవంతుని దివ్యనామమే శ్రీకృష్ణుడు. పరమోత్కృష్టమైన, బవిత్రాతిపవిత్రమైన, దివ్యాతిదివ్యమైన, చిన్మయమైన, నిత్యమైన, సత్య మైనగోలోకపరంధామమే శ్రీకృష్ణ భగవానుని లీలాధామము. నిర్గుణపరబ్రహ్మస్వరూపమై, నిరాకార మైనయఖండతేజోమండలమధ్యమున అనంతకోటి సూర్యప్రకాశసమన్వితుడు, పురుషోత్తముడు నైనశ్రీకృష్ణ భగవానుడు నిత్యము విరాజమానుడై యుండును.

ఆ భక్తానుగ్రహవిగ్రహుని దివ్యరూప మత్యంతసుందరము, రమణీయము, పరమమనోహరము. ఆ నిత్యనవకిశోరుడు జలజభవాదిదేవమునిసన్నతతీర్థపాదారవిందుడు, నిర్మల నవరత్ననూపురవిరాజితకౌస్తుభభూషణాలంకృతుడు, సముజ్జ్వలతులసీకురంగమదవాసనావాసితదివ్యదేహుడు, శ్రీనిలయ శరీరుడు, భానుశశాంకలోచనుడు, శ్రీరాధాహృదయస్థితుడు, సకలపాతకహరుడు, సర్వలోకపావనుడు, భువనాతీతగుణాశ్రయుడు, శ్రీవత్సాంకితకౌస్తుభస్ఫురితరాధాచారువక్షస్థులశ్రీ

విభ్రాజితుడు, నవీననీరదశ్యామలవర్ణుడు, రాజీవనయనుడు,
ద్విభుజుడు, మురళీగానవినుోది, అనంతకోటిసూర్యప్రకాశ
సమన్వితుడు.

శ్రీకృష్ణుడు సర్వజీవుల కేకై కాశ్రయుడు, సమస్త
శక్తులకు మూలపురుషుడు, సర్వాతీతుడు, సర్వవ్యాపి, పరి
పూర్ణతము డైనపురుషోత్తముడు. అనన్యభక్తిని, దాస్య
సౌభాగ్యములను, సమస్తైశ్వర్యములను బ్రసాదించుటయే
శ్రీకృష్ణుని స్వభావము. సకలసృష్టికి ప్రప్ర యైనబ్రహ్మదేవుని
యాయుర్దాయ మీపరమపురుషున కొకవిమేషకాలము
మాత్రమే.

శ్లో॥ కృషిరుత్కృష్టవచనో ణశ్చ సద్భక్తివాచకః ।
అశ్చాపి దాతృవచనః కృష్ణం తేన విదుర్బుధాః ॥
కృషిశ్చ పరమానందే ణశ్చ తద్దాస్యకర్మణి ।
తయోర్దాతా చ యో దేవస్తేన కృష్ణః ప్రకీర్తితః ॥
కోటిజన్మార్జితే పాపే కృషిః క్లేశే చ వర్తతే ।
భక్తానాం ణశ్చ నిర్యాణే తేన కృష్ణః ప్రకీర్తితః ॥
సహస్రనామ్నాం దివ్యానాం తిరావృత్త్యా చ యత్ఫలమ్ ॥
ఏకావృత్త్యా తు కృష్ణస్య తత్ఫలం లభతే సరః ॥
కృష్ణనామ్నః పరం నామ న భూతం న భవిష్యతి ।
సర్వేభ్యశ్చ పరం నామ కృష్ణేతి వైదికా విదుః ॥
కృష్ణ కృష్ణేతి హే గోపీ యస్తం స్మరతి నిత్యశః ।

జలం భిత్వా యథా పద్మం నరకాదుద్ధరేచ్ఛ సః ॥

కృష్ణేతి మజ్జలం నామ యస్య వాచి ప్రవర్తతే ।

భస్మీభవన్తి సద్యస్తన్మహాపాతకకోటయః ॥

అశ్వమేధసహస్రేభ్యః ఫలం కృష్ణజపస్య చ ।

వరం తేభ్యః పునర్జన్మ నాతో భక్తపునర్భవః ॥

సర్వేషామపి యజ్ఞానాం లక్షణే చ వ్రతాని చ ।

తీర్థస్నానాని సర్వాణి తపాంస్యనశనాని చ ॥

వేదపాఠసహస్రాణి ప్రాదక్షిణ్యం భువః శతమ్ ।

కృష్ణనామజపస్యాస్య కలాం నార్హన్తి షోడశీమ్ ॥

(శ్రీబ్రహ్మవైవర్తము-శ్రీకృష్ణజన్మఖండము 111. 32-41)

‘కృషి’ ఉత్కృష్టవాచకము, ‘ణ’ సద్భక్తివాచకము, అ’ దాతృవాచకము. ఉత్కృష్ట మైనసద్భక్తిని బ్రసాదించు దైవముగావున భగవంతుని విద్వాంసులు గృష్ణుడందురు. ‘కృషి’యనగ పరమానందము, ‘ణ’దాస్యసౌభాగ్యము. ఈ రెండింటిని బ్రసాదించు దైవమునే కృష్ణుడందురు. జీవుల కోటిజన్మార్జితపాపపుంజములు, క్లేశములు ‘కృషి’శబ్దార్థము. ‘ణ’ఆసర్వపాపముల వినాశవాచకము. భక్తుల పాపక్లేశములను నశింపజేయువాడు గావున భగవంతుని గృష్ణుడనికీర్తింతురు. సహస్రదివ్యనామములను మూడుపర్యాయములు జపించిన నేఫలము ప్రాప్తించునో ఆ ఫల మంతయు గేవల మొకేయొకసారి కృష్ణనామ ముచ్చరించిన మనుష్యునకు సుల

భముగ లభింపగలదు. విద్వాంసు లై నవేదవిదుల కథన మేమనగ గృష్ణదివ్యనామముకంటే ఉత్కృష్టము మఱియొకటిలేదు, ఉండదు, ఉండబోదు. ‘కృష్ణ’, ‘కృష్ణ’ యనుచు నిత్యము స్మరించు మానవుడు జలములను భేదించి కమల ముద్భవించు నట్లు నరకమునుండి యుద్ధరింపబడగలడు. కృష్ణ యనుమంగళ నామ మెవని వాణియందు యుండునో వాని కోటానుకోట్ల మహాపాతకము లాక్షణమునందే భస్మములు కాగలవు. కృష్ణ నామజపఫలము సహస్రసాశ్వమేధయజ్ఞముల ఫలములకంటే నత్యంతశ్రేష్ఠము; ఎందువలెననగా యజ్ఞములవలన మరల జన్మము ప్రాప్తించును; కాని శ్రీకృష్ణనామజపము భక్తులను జననమరణచక్రమునుండి విముక్తుల నొనరింపగలదు. సమస్త యజ్ఞ ఫలములు, లక్షాధికవ్రతఫలములు, తీర్థస్నానఫలములు, సర్వతపఃఫలములు, ఉపవాసవ్రతఫలములు, సహస్రవేదపాఠ ఫలములు, వందలాదిగజేసిన పృథ్వీప్రదక్షిణఫలములు మొదలగునవన్నియు శ్రీకృష్ణనామసంకీర్తనఫలమందు బదునాటవ యంశమునకై నను సరిరావు.

‘కృష్ణ’సర్వార్థవాచకము, ‘ణ’అనగ బీజమని అర్థము; సర్వబీజస్వరూపుడు, పరబ్రహ్మము, పరమాత్మయు నగుభగవంతునే కృష్ణు డనిభక్తజనులు సంకీర్తన మొనరింతురు. జగన్నిర్మాణమునకుసంకల్పించి భగవానుడగు శ్రీకృష్ణుడు స్వయముగ రెండురూపముల బ్రకటితు డయ్యెను. ప్రథమరూపము

పురుషుడు, రెండవరూపము ప్రకృతి. ఆ మూలప్రకృతియే శ్రీరాధ. ఆమె పరబ్రహ్మస్వరూపిణి, నిత్యసనాతని. ఆద్య ప్రకృతియు ఈశ్వరీశక్తియునగు శ్రీరాధ యైదురూపముల బ్రాదుర్భవించెను. 1. శివస్వరూపిణి, నారాయణి, సంపూర్ణ బ్రహ్మస్వరూపిణి, భగవతిదుర్గ. 2. శుద్ధసత్యస్వరూపిణియైన శ్రీహరిశక్తి, సర్వసంపదలకు నధిష్ఠాత్రీదేవి యైనశ్రీమహాలక్ష్మి. 3. బుద్ధికి, వాణికి, విద్యకు, జ్ఞానమునకు నధిష్ఠాతి దేవి యైనసరస్వతి. 4. బ్రహ్మతేజసంపన్న, శుద్ధసత్త్వమయి, బ్రహ్మకు బరమప్రియశక్తి యైనసావిత్రి (గాయత్రి). 5. శ్రీకృష్ణభగవానుని హృదయేశ్వరి, సంపూర్ణదేవతలయం దగ్ర గణ్య, సర్వలక్షణవిలక్షణ, అనుపమేయ, అశులితసౌందర్య రాశి, సద్గుణసమూహసంపన్న, మధురభక్తిసమన్విత, చిన్మయరూపిణి యైనశ్రీకృష్ణుని ప్రియప్రాణవల్లభ శ్రీరాధ. ఈయైదుమూలప్రకృతులనే సర్వసారస్వరూపలని, పరమాద్యలని, సనాతనశక్తులని, పరమానందస్వరూపిణులని, సకలారాధ్యలని భక్తులు కీర్తింతురు.

మూలప్రకృతి, యీశ్వరియగునీరాధకళలనుండి కళాంశములనుండి కళాకళాంశములనుండి యనేకపవిత్రశక్తులుద్భవించినవి. గంగ, తులసి, మనస, దేవసేన, షష్ఠీ, మంగళచండి, కాళి, పృథ్వి, స్వాహా, స్వధ మొదలగుస్త్రీశిరోమణులందఱు జనని యగురాధనుండియే ప్రాదుర్భవించిరి. సర్వ

జగములం దున్నసమస్తస్త్రీలు ఈ మూలప్రకృతిశక్తి నుండియే ప్రాదుర్భవించిరి. అందువలన స్త్రీల నవమానించిన బ్రహ్మకృతిశక్తి నే యవమానించినట్లు భావింపవలెను. (యోషితా మపమానేన ప్రకృతేశ్చ పరాభవః॥ శ్రీబ్రహ్మవైవర్తము - బ్రహ్మఖండము - 30వ అ - 16శ్లో॥).

మూలప్రకృతియగు శ్రీరాధనుండి కమలాలయ యగు రమ ప్రాదుర్భవించెను. అట్లే శ్రీకృష్ణభగవానుడుకూడ రెండురూపముల విభక్తుడైనాడు. దక్షిణభాగము స్వయముగ శ్రీకృష్ణుడు కాగా, వామభాగము చతుర్భుజుడైనశ్రీమన్నారాయణుడయ్యెను. శ్రీకృష్ణపరమాత్మగోలోకమందును, జతుర్భుజుడైనశ్రీమన్నారాయణుడు వైకుంఠమందును విరాజిల్లెదరు. శ్రీకృష్ణుని వామభాగమునుండి ప్రాదుర్భవించిన శంకరభగవానుడు శివలోకమందు గొలువుండును. గోలోక, వైకుంఠ, శివలోకము లప్రాకృతాకాశమం దున్నదివ్యచిన్మయాక్షరలోకములు. జననియగు రాధయందు శ్రీకృష్ణుడు తన యఖండదివ్యతేజమును బ్రవేశింపజేయగా నామెనుండి యొక మహాడింభ ముద్భవించెను. ఆ మహాడింభమే మహావిరాట్పురుషునిగ బరిణామమొందెను. ఆ విరాట్పురుషుడు స్థూలము లలో స్థూలతముడు. శ్రీరాధాకృష్ణనందనుడైనయాయన రోమకూపములందే యసంఖ్యాకబ్రహ్మాండములు వర్తమానములై యున్నవి. ప్రతిబ్రహ్మాండము త్సుద్రవిరాట్పురుషు

డై నవిష్ణువునం దుండును, భగవంతుడు సృష్టిపాలనసంహార
కార్యముల కొఱకు బ్రహ్మవిష్ణురుద్రాదులను బ్రత్యేక
బ్రహ్మాండమందు నియమించెను.

పరాత్పరపరబ్రహ్మము, పరమాత్మయు, భగవంతుడు
వై నశ్రీకృష్ణుని పవిత్రదివ్యచరితముతో శ్రీబ్రహ్మవై వర్త
మహాపురాణ మంతయు నోతప్రోతమై యున్నది. సకలమాన
వాళిని దరింపజేయుటకే శ్రీకృష్ణుని దివ్యలీలలను వ్యాసమహర్షి
శ్రీబ్రహ్మవై వర్త మహాపురాణమందు వర్ణించెను. ఏకైక
పరమతత్త్వము శ్రీకృష్ణు డని, యాయనశక్తి శ్రీరాధయని
యీపురాణమందు బ్రతిపాదించబడెను. భగవంతు డై న
శ్రీకృష్ణుడే మహావిష్ణువు, విష్ణువు, నారాయణుడు, శివుడు,
గణేశ్వరుడు, కార్తికేయుడు మొదలగువారు. శ్రీరాధా
దేవియే దుర్గ, సరస్వతి, మహాలక్ష్మి, సావిత్రి, తులసి మొద
లగు సకలదేవీ స్వరూపము.

బ్రహ్మవై వర్త శబ్దమున కర్థ మేమనగ - బ్రహ్మణో
వివర్తః (పరిణామః) “బ్రహ్మ వై వర్తః”. అందువలన
బరబ్రహ్మము పరిణామము చెంది తననుండి యఖిలజగములను
సృష్టించెను. సకలచరాచర ప్రాణులకు, జగములకు నాద్య
ప్రకృతికి బీజము, ఆ పరబ్రహ్మపరమాత్మ యైనశ్రీకృష్ణ
భగవానుడే.

శ్లో॥ వివృతం బ్రహ్మచార్తన్నియం చ కృష్టేన యత్ర శౌనక ।

బ్రహ్మవై వర్తకం తేన ప్రవదంతి పురావిదః ॥

(శ్రీ బ్రహ్మవై వర్తమ-బ్రహ్మఖండము-1 వ అ శ్లో-61)

శౌనకమహర్షీ! ఈపురాణమందు శ్రీకృష్ణభగవానుడు తన పూర్ణబ్రహ్మస్వరూపమును వివృత (ప్రకటిత) మొనరించెను. అందువలననే పురాణవేత్త లీపవిత్రసంహితను శ్రీబ్రహ్మవై వర్తమని కీర్తించిరి.

బ్రహ్మ మనగసకలసృష్టిబీజస్వరూపు డైనభగవానుడు (God), వై వర్త మనగ సకలజగన్నిర్మాణశీల యైన ప్రకృతి (Nature). ప్రకృతిభగవంతుల దివ్యచరితవిశదవర్ణనమే యీ శ్రీబ్రహ్మ వై వర్తమహాపురాణము (This Scripture is the elaborate history of God and Nature). బ్రహ్మ మనగా సకలచరాచరజీవరాసులకు దండ్రు, వై వర్త మనగా దల్లి. మన తలిదండ్రుల పవిత్రదివ్యచరితమే యీ శ్రీబ్రహ్మవై వర్తమహాపురాణము.

ప్రాకృతాకాశమున కావల జన్మయవ్యోమములో విరాజిల్లు దివ్యగోలోకపరంధామమున సకలదేవత లేకత్రితులై కార్తికపౌర్ణమీ శుభసమయమున జననియగు శ్రీరాధాదేవి మహోత్సవము లొనరింప నారంభించిరి. ఆ మహోత్సవములో బ్రహ్మప్రేరితుడై మహాదేవుడు శ్రీరాధా

కృష్ణులను బ్రస్తుతించుచు దివ్యగాంధర్వగాన మొనరించెను. ఆ పరమభాగవతోత్తముని మధురగానలహరులకు సకలదేవతలు మైమఱచి మూర్ఛిల్లిరి. వారు మరల మూర్ఛనుండి మేల్కొని సకలగోలోకమును జలమయముగ దర్శించి శ్రీరాధాకృష్ణులను గానక యాశ్చర్యచకితులై చింతాక్రాంతులైరి. మహాదేవుని దివ్యహరినామసంకీర్తనకు బ్రసన్నులై శ్రీరాధాకృష్ణులు ద్రవించి జలరూపమున గోలోకము నాస్థావిత మొనరించినారని జగద్విధాతయగు బ్రహ్మ గ్రహించి మరల డమ దివ్యసందర్శన మొనంగవలసినదిగ జగన్మాతాపితరుల ననేకవిధముల బ్రార్థించెను. శ్రీరాధాకృష్ణులు బ్రహ్మదేవు నిట్లాదేశించిరి. “బ్రహ్మదేవా! వేదముల కంగభూతము, విశిష్టమంత్రసమన్వితము, పరమమనోహరమైన మా యిర్వురి దివ్యచరితసమన్వితమై, స్తోత్రధ్యాన పూజావిధాన మంత్రకవచయుక్త మైన మహాపురాణమును మహాదేవునిచే బ్రవచింప జేయుము. స్వయముగ శంకరుడే యట్టి దివ్యపురాణమును బ్రవచించెద ననిప్రతిజ్ఞ యొనరించిన మేము మరల సాక్షాత్కరింపగలము”.

శ్రీరాధాకృష్ణులనాజ్ఞ శిరోధార్యముగ నెంచి శంకరుడు శ్రీరాధాకృష్ణాంగ సంభవములై గోలోకమందు బ్రవహించు జలములను హస్తములం దిడుకొని యట్టిదివ్యచరితమునే బ్రవచించెదనని ప్రతినగావించెను. మహాదేవుడు

హస్తములందు ధరించి ప్రతినగావించిన జలములే పవిత్ర గంగాజలములు. శివుడు ప్రతిజ్ఞ యొనరింపగ నే సకలవిశ్వము లకు జననీజనకులైన శ్రీరాధాకృష్ణులు దేవసభామధ్యములో సాక్షాత్కరించి దమ దివ్యదర్శన మొసంగిరి. ఆపరమ పురుషుని, ఆ పరాశక్తిని గన్నుల కటవుదీర దర్శించి బ్రహ్మశివాది దేవత లందఱు బ్రహ్మనందభరితులైరి. తా నొనరించిన బ్రతిజ్ఞను బాలించుటకు మహాదేవుడు బ్రహ్మదేవునితో గలసి శ్రీకృష్ణపరమాత్మదివ్యముఖారవిందమునుండి శ్రీబ్రహ్మ వై వర్తమహాపురాణతత్త్వరహస్యములను శ్రవణ మొనరించి ప్రథమమున నీ సంహితను సమగ్రగ్రంథరూపమున బ్రవచించెను. శ్రీబ్రహ్మవై వర్తమహాపురాణమును ప్రప్రథమమున బ్రహ్మదేవుడు ధర్మదేవత కుపదేశించెను, ఆయన శ్రీమన్నారాయణఋషీంద్రున కుపదేశించెను.

శ్లో॥ నారాయణర్షిర్భగవాన్ప్రదదౌ నారదాయ చ ।

నారదో వ్యాసదేవాయ ప్రదదౌ జాహ్నువీతతే ॥

(శ్రీబ్రహ్మవై వర్తము-బ్రహ్మఖండము-1, 64)

శ్రీనారాయణఋషి శ్రీబ్రహ్మవై వర్తమును నారదున కుపదేశింపగా నారదమహర్షి శ్రీకృష్ణద్వైపాయన వ్యాసునకు బ్రసాదించెను. వ్యాసమహర్షి శ్రీబ్రహ్మవై వర్తమహాపురాణమును బదునెనిమిదివేల శ్లోకములలో ఛందో

బద్ధ మొనరించి సకలవిశ్వకళ్యాణార్థమై మానవాళికి బ్రసాదిం
చెను. ఇదియే శ్రీబ్రహ్మవైవర్తమహాపురాణ సంభవ
చరితము.

ఈదివ్యపురాణమందుభగవద్భక్తి, యోగములు, సదా
చారములు, వైష్ణవులయొక్క, భక్తులయొక్క మహిమలు,
మనుష్యధర్మములు, నారీధర్మములు, పతివ్రతాలక్షణములు,
అతిథిసేవ, గురుమహిమ, జననీజనకులమహిమ, రోగవిజ్ఞానము,
స్వాస్థ్యనియమములు, లాభనాయకౌషధములు, వృద్ధత్వ
మును నివారించుసాధనములు, ఆయుర్వేదమును గుఱించి
పదునల్వరు నాచార్యులు నిర్మించిన వైద్యగ్రంథములు,
భౌగోళికవిజ్ఞానము, అణువిజ్ఞానము, కాలజ్ఞానము, బ్రహ్మాండ
వర్ణనము, దివ్యలోకములవర్ణనము, భక్ష్యభక్ష్య, శకునాప
శకున, పాపపుణ్యవర్ణనములు మొదలగువిషయము లత్యంత
విపులముగ వర్ణింపబడినవి. ఇవియేగాక చమత్కార
పూర్ణము లైనయనేకసిద్ధమంత్రములను, తన్మంత్రానుష్ఠాన
క్రమములను, సకలదేవతాధ్యానములను, స్తోత్రములను, కవ
చములను శ్రీవ్యాసమహర్షి ఈదివ్యపురాణమందు బ్రతిపా
దించెను. అనేక సూక్తులుకూడ సీగ్రంథమందు వర్ణింపబడి
నవి.

ఈపవిత్రదివ్యపురాణమందు నాల్గుఖండములు గలవు.

1. బ్రహ్మఖండము 2. ప్రకృతిఖండము 3. గణపతిఖండము
4. శ్రీకృష్ణజన్మఖండము.

శ్లో॥ బ్రహ్మఖండే సర్వబీజం పరబ్రహ్మనిరూపణమ్ ॥
తతః ప్రకృతిఖండే చ దేవీనాం చరితం శుభమ్ ॥
తతో గణేశఖండే చ తజ్జన్మ పరికీర్తితమ్ ॥
శ్రీకృష్ణజన్మఖండం చ కీర్తితం చ తతః పరిమ్ ॥

(శ్రీబ్రహ్మవై వర్తము-బ్రహ్మఖండము 1-అ)

బ్రహ్మఖండమం దంతయు సకలబీజస్వరూప మైన పర
బ్రహ్మపరమాత్మ (శ్రీకృష్ణభగవానుని) దివ్యతత్త్వనిరూప
ణము కలదు. ప్రకృతిఖండమందు దివ్యదేవాంగనల శుభచరిత
వర్ణనములు కలవు. గణపతిఖండమందు గణేశ్వరుని ప్రాదు
ర్భావాదివృత్తాంతములు వర్ణింపబడినవి. శ్రీకృష్ణజన్మఖండ
మం దాభగవంతుని దివ్యావతారలీలావర్ణనములు గలవు.

శ్లో॥ వందే కృష్ణం గుణాతీతం పరం బ్రహ్మచ్యుతం యతః ।

పరబ్రహ్మము, పరమాత్మ, గుణాతీతుడు, అచ్యుతుడు
నగు శ్రీకృష్ణున కివే నా వందనములు.

శ్లో॥ అవిచ్ఛిన్నావః ప్రకృతి బ్రహ్మవిష్ణుశివాదయః ।

ప్రకృతి బ్రహ్మ శివాదు లందఱు శ్రీకృష్ణుని నుండియే
యావిర్భవించిరి.

విశ్వమందు బ్రహ్మతీర్థితు డై నపరమాత్మ, ప్రకృతి అష్టాదశకళలతో విరాజిల్లుచుందురు. ఆ కళలను వర్ణించుటకే పదునెనిమిది పురాణము లావిర్భవించినవి.

1. బ్రహ్మపురాణము 2. పద్మపురాణము 3. వైష్ణవపురాణము 4. వాయుపురాణము 5. శ్రీమద్భాగవతపురాణము 6. నారదపురాణము 7. మార్కండేయపురాణము 8. అగ్నిపురాణము 9. భవిష్యపురాణము 10. శ్రీ బ్రహ్మవైవర్తమహాపురాణము 11. లింగపురాణము 12. వరాహపురాణము 13. స్కందపురాణము 14. వామనపురాణము 15. కూర్మపురాణము 16. మత్స్యపురాణము 17. గరుడపురాణము 18. బ్రహ్మాండపురాణము.

సృష్టివిజ్ఞానప్రతిపాదకము లైనవిజ్ఞానశాస్త్రములే పై నుదహరింపబడిన పదునెనిమిదిపురాణములు. ఈపురాణములందు దశమస్థానమును శ్రీబ్రహ్మవైవర్తమహాపురాణ ములంకరించెను. ఈపురాణమందు బదునెనిమిదివేల శ్లోకములు గలవు.

భగవంతుని యవతారదివ్యలీలలందు రాధాదేవి శ్రీదాముని శాపమువలన భారతవర్షమం దవతరింపవలసివచ్చెను. శ్రీకృష్ణుని వీడి భూమిపై నవతరించుసమయమున రాధ విచారమును బ్రకటింపగా గృష్ణు డామెతో నిట్లనెను. “రాధా!

నీవే నా శక్తిస్వరూపము. నేను సదా నీయందే యనురక్తి గలిగియుందును. నీవు మూలప్రకృతివి, యీశ్వరివి. నీ నామము, దేహము, కర్మలు మొదలగునవి యన్నియు దివ్యములు. నీవు త్రిగుణాత్మికపు, నేను నీ యాత్మను. దేవీ! నీ సంయోగమును బొందియే నేను చైతన్యవంతుడనై తిని. శరీరము లేనిదే యాత్మ యెట్లుండును? ఆత్మ లేనిదే శరీరమెట్లుండును? నీవు లేనిదే నే నదృశ్యుడను నేను లేనిదే నీవు లేవు. మన కిర్వురకు భేదములేదు.

శ్లో॥ యథా క్షీరే చ ధావల్యం దాహికా చ హుతాశనే ।

భూమా గన్తో జలే శై త్వం తథా త్వయి మమ స్థితిః ॥

ధావల్యదుగ్ధయోరై క్యం దాహికాసలయోర్యథా ।

భూగన్తజలశై త్యాన్యం నాస్తి భేదస్తథాఽవయోః ॥

(శ్రీబ్రహ్మవైవర్తము--శ్రీకృష్ణజన్మఖండము 6.217-6-218)

క్షీరములందు ధావళత్వము, అగ్నియందు చాహకశక్తి, పృథ్వియందు గంధము, జలములందు శీతలత్వము నుండునట్లు నాయందు నీవు మిళితవై యున్నావు. అవి భేదాభావరూపమున నై క్యములై యున్నట్లు పురుషప్రకృతుల మైనమనయందు భేదము లేదు.

శ్లో॥ మయా వినా త్వం నిర్జీవా చాదృశ్యోఽహం త్వయా వినా ॥

స్వయమాత్మా యథా నిత్యస్తథా త్వం ప్రకృతిః స్వయమ్ ।

సర్వశక్తి సమాయుక్తా సర్వాదారా సనాతనీ ॥

మమ ప్రాణసమా లక్ష్మీర్వాణీ చ సర్వమజ్గలా ।

బ్రహ్మేశానంతదర్శశ్చ త్వం మే ప్రాణాధికా ప్రియా ॥

అయోనిసంభవా త్వం చ భవితా గోకురే సతి ।

అయోనిసంభవోఽహం చ నాఽఽవయోర్గర్భసంస్థితః ॥

నేను లేనిదే నీవు సర్వీవము; నీవు లేనిదే నే నదృశ్యుడను. స్వయముగ నాత్మనై న నే నెట్లు నిత్యుడనో యట్లే సాక్షాత్తుగ బ్రకృతిస్వరూపిణి వై ననీవు నిత్యవే. నీయందూ సమస్త శక్తులు సమన్వితములై యున్నవి. నీవు సర్వాధారమైన సనాతనశక్తివి. లక్ష్మీ, సరస్వతి, పార్వతి, శివుడు, బ్రహ్మ, ఆదిశేషుడు, మొదలగువా రందఱు నాకు ప్రాణసమానులు. కాని నీవు నాకు నా ప్రాణములకంటే సధికప్రియురాలవు. సతీ! నీవు గోకులమం దయోనిజవుగ నుద్భవింపుము. నేనుగూడ నయోనిజుడనై స్వయముగ నవతరించెదను. నిత్యుల మైనమనకు గర్భస్థితి కలుగ దనిగ్రహింపుము.

శ్రీకృష్ణపరమాత్మ మధురలో దేవకీవసుదేవులకు దివ్యపుత్రునిగా నవతరించి గోకులమునకు జని యశోదానందులకు గారాలపట్టియై యనేకదివ్యలీలల నొనరించెను. గోకుల బృందావనమం దాసర్వేశ్వరుడు జననియగురాధా సహిత గోపికలతో మధుర రాసక్రీడల నొనరించెను. ఆదివ్య

మధురలీలల విశదవర్ణనమే యీ వైష్ణవజనప్రాణప్రియ మైన
మహాపురాణమందు బ్రతిపాదింపబడెను. గోలోకమందు
గోకులములో శ్రీతాధాకృష్ణు లొనరించిన దివ్యలీలాచరితము
లతో నీ పురాణము సంపూర్ణముగ నోతప్రోతమై యున్నది.
ఈపురాణమందు బురాణలక్షణానుసారముగ నన్యాయోప
యోగవిషయములను గుఱించియు యధేష్టవర్ణనము కలదు.

శ్రీకృష్ణ, నారాయణ, విష్ణు, శ్రీరామ, శివ,
రాధాది దివ్యనామముల యుత్పత్తి, వారి మాహాత్మ్యములు
ఈపురాణమందు వర్ణింపబడినవి. ఎందఱో ప్రసిద్ధపురుషుల
పూర్వజన్మేతిహాసములు వర్ణింపబడినవి. ఈయితిహాసముల
వలన మానవుల హృదయములం దంకురించు శంకలకు సమా
ధానములు లభించును. శ్రీకృష్ణుని నారాధించి ధన్య లైన
విప్రపత్నులు పూర్వజన్మములందు సప్తర్షి పత్నులని, ధేనుకా
సురుడు బలిచక్రవర్తికుమారు డైనసాహసికు డని, కుబ్జ
శూర్పణఖయని, ప్రద్యుమ్నుడు మన్మథుడని, మిథ్యావాసు
దేవు డైనశృగాలుడు సుభద్రు డనుభగవంతుని ద్వార
పాలకుడని, రాయణపత్ని యైనరాధ బృందాదేవి యనియీ
మొదలగు రహస్యము లెన్నియో శ్రీకృష్ణజన్మఖండములో
విపులముగ వర్ణింపబడినవి.

పాఠకులారా! భగవంతుడు సదా భక్తాధీను డని శ్రీ
బ్రహ్మవై వర్తమందు నిరూపింపబడినది.

శ్లో॥ ధ్యాయస్తే వైష్ణవాః శశ్వద్గోవిందపదపజ్కజమ్ ।
ధ్యాయతే తాంశ్చ గోవిందః శశ్వత్తేషాం చ సన్నిధౌ ॥

సుదర్శనం సంనియోజ్య భక్తానాం రక్షణాయ చ ।

తథాఽపి నహి నిశ్చిన్తోఽవతిష్ఠేద్భక్తసంనిధౌ ॥

(శ్రీబ్రహ్మవైవర్తము-బ్రహ్మఖండము 11. 44-45)

వైష్ణవజనులు సదా గోవిందుని పదపంకజములనే ధ్యానింతురు. గోవిందుడు సదా యాభక్తుల చెంతనే విరాజిల్లుచు వారినే ధ్యానించును. ఆ భక్తుల రక్షణకొఱకు సుదర్శనచక్రమును నియమించినను బరంధాముడు తృప్తి చెందక తానే స్వయముగ భక్తులచెంత నివసించును.

వైష్ణవభక్తుల స్వరూపము, మాహాత్మ్యము నెట్లు వర్ణింపబడెనో యవధరింపుడు.

శ్లో॥ అవైష్ణవా ద్విజాద్విప్ర చణ్డాలో వైష్ణవో వరః ।
సగణః శ్వపచో ముక్తో బ్రాహ్మణో నరకం వ్రజేత్ ॥

(బ్రహ్మఖండము 11.39)

అవైష్ణవు డైన బ్రాహ్మణునికంటే వైష్ణవు డైనచండాలుడే పరమశ్రేష్ఠుడు. ఎందువలెననగా వైష్ణవు డైనచో చండాలుడును భక్తిప్రభావమువలన దన బంధుమిత్రాది

సహితముగ భవబంధవిముక్తుడు కాగలడు. భక్తిహీనుడైన వాడు బ్రాహ్మణు డైనను సరకమును బొందగలడు.

శ్లో॥ యచ్ఛత్రః పతినేనైవ బ్రహ్మణః పతనం భవేత్ ।
తద్బ్రహ్మత్వం స్వప్నతుల్యం కృష్ణభక్తో న చేచ్ఛతి ॥
ఇంద్రియమమరత్వం వా సిద్ధయోగాదికం శివ ।
జ్ఞానం మృత్యుంజయాద్యం వా నహి భక్తస్య వాంఛితమ్ ॥
సాలోక్యసార్వసామీప్యసాయుజ్యం శ్రీహరేరపి ।
తత్ర నిర్వాణమోక్షం చ నహి వాఙ్మనీ వైష్ణవాః ॥
శశ్వత్ సుదృఢా భక్తిర్హరిదాస్యం సుదుర్లభమ్ ।
స్వప్న జాగరణే భక్తా వాఙ్మనీవ్యవం పరం పరమ్ ॥

(బ్రహ్మఖండము 11.33-36)

భగవంతుని రెప్పపాటుకాలములోనే పతనమగు బ్రహ్మపదము స్వప్నమువలె మిథ్య, క్షణభంగురము. శ్రీ కృష్ణభక్తు లట్టిబ్రహ్మపదమును వాంఛింపరు. ఓ శివా! ఇంద్రియము, అమరత్వము, సర్వసిద్ధులు, మృత్యుంజయ జ్ఞానాదులను సహితము వైష్ణవులు వాంఛింపరు. శ్రీహరి సాలోక్య, సార్వ, సామీప్య, సాయుజ్యాది నిర్వాణమోక్ష ములను గూడ వైష్ణవులు కాంక్షింపరు. భగవంతునియందు సుధృఢభక్తి, శ్రీహరి పరచుదుర్లభ దాస్యసాభాగ్యములు

ప్రాప్తింపవలెనని నేను జాగ్రత్తస్వప్నావస్థలయందు గూడ నభి
లషించు శ్రేష్ఠవరములు. ఈశ్రేష్ఠవరములను బ్రసాదింప
వలసినదిగ బరమవైష్ణవుడైనగంధర్వరాజు శంకరు నర్థించెను.
ఈప్రసంగమును మీరు తండ్రుండవ యధ్యాయమందు
బ్రహ్మఖండములో బఠించెదరు గాక. భగవంతుని స్మరణ
మాత్రముననే జీవునకు సంతర్భహిష్కర్తి లభించును.

శ్లో॥ అపవిత్రః పవిత్రో వా సర్వావస్థాం గతోఽసి వా ।

యః స్మరేత్పుణ్డరీకాక్షం స బాహ్యభ్యంతరః శుచిః ॥

(బ్రహ్మఖండము 17-17)

అపవిత్రులైనను, బవిత్రులైనను, జీవు లేయవస్థయం
నన్నను నెవరు భగవంతు డగుపుండరీకాక్షుని స్మరించెదరో
వారు సర్వదా అంతర్భహిష్కర్తలు కాగలరు.

భగవంతుని సేవయందు మనలను నియమించువారే
నిజమైన యాత్మీయులని శ్రీనారదమహర్షి యిట్లు పల్కు
చున్నాడు.

శ్లో॥ విహాయ హరిదాస్యం చ విషయే యన్మనశ్చలమ్ ।

దుర్లభం మానవం జన్మ భవేత్తస్య నిష్ఫలమ్ ॥

కా వా కస్య ప్రియా పుత్రో బిన్దుః కో వా భవార్ణవే ।

కర్మోర్మిభిర్భోజనా చ తదపాయో వియోజనా ॥

సుకర్మ కారయేద్యో హి తన్నిత్రం స పితా గురుః।

దుర్బుద్ధిం కారయేద్యో హి స రిపుశ్చ కథం పితా॥

(బ్రహ్మఖండము 14.33-35)

ఎవరి మనస్సు శ్రీహరిదాస్యమును వీడి విషయవాంఛలకొఱకై చంచలమగునో వారి దుర్లభమగుమానవ జన్మ వ్యర్థమైనట్లే. ఈభవసాగరమం దెవరెవరికి బత్ని, యెవరెవరికి బుత్తుడు, ఎవరెవరికి బంధువు కాగలరు? కర్మతరంగములు ప్రాదుర్భవింపగనేవీరిసంయోగము సంప్రాప్తమగును. ఆకర్మతరంగములు శాంతింపగనే వియోగము సంభవించును. ఎవరు సత్కర్మలను (భగవంతుని భక్తిసేవలను) మనచేత నొనరింపజేయుదురో వారే సత్యముగ మిత్రులు, తండ్రి, తల్లి, గురువు మొదలగువారు. దుర్బుద్ధిని (విషయసేవ సములం దాసక్తిని) కలుగజేయు వాడే శత్రువు. అట్టివాడు తండ్రియైనను, దండ్రునియై యెట్లనగలము?

శ్లో॥ స కిం గురుః స కిం తాతః స కిం పుత్రః స కిం సఖా ।

స కిం రాజా స కిం బన్ధు ర్న దద్యాద్ యో హరౌ మతమ్ ॥

(బ్రహ్మఖండము - 11వ అధ్యాయము)

శ్రీహరిసంకీర్తన మొనరింపు డని ప్రబోధింపని తలిదండ్రులు, గురువు, పుత్రులు, సఖులు, ప్రభువు, బంధువులు మొదలగువారు నిజముగ శ్రేయోభిలాషులు కారు.

సమస్త రోగములకు బాపములే కారణ మైనందున భారతవర్షములో మహాత్ములు బాపముల నాచరింపరని బ్రహ్మఖండమందు బదునాటవయధ్యాయమున నెట్లునిరూపింపబడెనో శ్రవణమొనరింపుడు.

శ్లో॥ పాపేన జాయతే వ్యాధిః పాపేన జాయతే జరా ।

పాపేన జాయతే దైన్యం దుఃఖం శోకో భయంకరః ॥

తస్మాత్ పాపం మహావైరం దోషబీజ మమజ్జలమ్ ।

భారతే సతతం సంతో నాచరన్తి భయాతురాః ॥

పాపాచరణమువలననే రోగములు సంభవించును; పాపములవలననే వార్ధక్యము సంప్రాప్తించును, పాపకర్మల ఫలస్వరూపముగనే దైన్యము, దుఃఖములు, భయంకరశోకములు సంభవింపగలవు.

అందువలననే భారతవర్షమందు భక్తులైనమహాత్ములు పాపముల నాచరింపరు. వారు పాపములన్న విపరీతముగ భయము నొందెదరు.

హృదయమున గాపట్యమును నిలుపుకొని పూజ్యులను సేవింపనివారు మహాపాపులని వ్యాసమహర్షి గణపతిఖండమున నలుబదినాల్గవయధ్యాయమున వర్ణించెను.

శ్లో॥ పితరం మాతరం భార్యం గురుపత్నీం గురుం పరమ్ ।

యో న పుష్టాతి కాపట్యాత్ స మహాపాతకీ శివ ॥

శివా! కాపట్యముతో దలిదండ్రులను, భార్యను, గురు పత్నిని పరమగురువును నేవించి పోషింపనివారు మహాపాపులనబడెదరు.

గణపతిఖండములో నలుబదినాల్గవయధ్యాయమున వేదములే శాస్త్రములందు శ్రేష్ఠములని, దైవములందు శ్రీకృష్ణపరమాత్మయే సర్వశ్రేష్ఠుడని, పవిత్రతీర్థములందు గంగయే సర్వోత్కృష్టయని, సకలపుష్పములందు దులసియే పరమోత్కృష్టమగు పూజాకుసుమమని మహావిష్ణువు ధ్రువీకరించెను.

శ్లో॥ నాస్తి వేదాత్ పరం శాస్త్రం న హి కృష్ణాత్ పరంః సురః ।

నాస్తి గంగాసమం తీర్థం న పుష్పం తులసీ-పరమ్ ॥

ధర్మస్వరూపమైన సత్యమును రక్షించుటకొఱకే త్యాగమొనరింపవలెనని శ్రీరామచంద్రుడు శోకవిహ్వలుడైన దశరథునితో వనగమనసమయమున వివరించినట్లు శ్రీకృష్ణజన్మఖండమున నలువదిరెండవఅధ్యాయమునవర్ణింపబడెను.

శ్లో॥ నహి సత్యా త్పరో ధర్మో నాన్యతాత్ పాతకం పరమ్ ।
నహి గజ్ఞాసమం తీర్థం న దేవః కేశవాత్ పరః ॥

నాస్తి ధర్మాత్ పరో బన్ధుర్నాస్తి ధర్మాత్ పరంధనమ్ ।
ధర్మాత్ ప్రియః పరః కో వా స్వధర్మం రక్ష యత్నతః ॥

స్వధర్మే రక్షితే తాత శశ్వత్సర్వత్ర మజ్గలమ్ ।
యశస్యం సుప్రతిష్ఠా చ ప్రతాపః పూజనం పరమ్ ॥
చతుర్దశాబ్దం ధర్మేణ త్యక్త్వా గృహసుఖం భ్రమన్ ।
వనవాసం కరిష్యామి సత్యస్య పాలనాయ తే ॥

తండ్రీ! సత్యమును మించినధర్మము మఱియొకటిలేదు.
అసత్యమును మించినపాపము లేదు. కేశవుని మించిన
దేవుడు లేడు. గంగను మించినతీర్థము లేదు. ధర్మమును
మించిన బంధువు కాని, ధనముకాని లేవు. శ్రేష్ఠపురుషు
లకు ధర్మముకంటే నధికప్రియులు మఱియెవ్వరుండగలరు?
అందువలన మీరు మీ సత్యవాక్పరిపాలన మనుస్వధర్మ
మును రక్షింపుడు.

తండ్రీ! స్వధర్మమును రక్షించుకొనిన సదా సర్వ
మంగళములు కలుగును. యశము, ప్రతిష్ఠ, ప్రతాపము,
పూజ స్వధర్మరక్షకులకు లభింపగలవు. నేను బదునాల్గు
వర్షములు గృహమును బరిత్యజించి ధర్మపూర్వకముగ మీ
సత్యవ్రతమును బరిపాలించుటకై వనవాస మొనరింతును.

తండ్రికంటే జనని నూలురెట్లధికముగ బూజనీయు
రాలనెడు పరమసత్యము శ్రీకృష్ణజన్మఖండములో డెబ్బది
రెండవయధ్యాయమున నిట్లు వర్ణింపబడినది.

శ్లో॥ సర్వేషామపి పూజ్యానాం పితా వన్ద్యో మహాన్ గురుః ।

పితుః శతగుణైర్మాతా గర్భధారణపోషణాత్ ॥

మాతా చ పృథివీరూపా సర్వేభ్యశ్చ హితైః పిణీ ।

నాస్తి మాతుః పరో బన్ధుః సర్వేషాం జగతీతరే ॥

సమస్తపూజనీయులందు దండ్రి యత్యంతవందనీ
యుడు; కాని నవమాసములు గర్భమున ధరించి పాలించి
పోషించుజనని తండ్రికంటే నూలురెట్లు వందనీయురాలు.
తల్లి పృథ్వీసమాన యైనక్షమాశీలవతి. సర్వులకు సమముగ
హితైః పిణీ. అందువలన నీజగతీతలమందు దల్లికంటే సన్ని
హితుడైన బంధువు మఱియొకడుండబోడు.

పురుషులకు బదునార్గురు తల్లులు కలరని శ్రీకృష్ణ
జన్మఖండములో నేబదితొమ్మిదవ యధ్యాయమున నిట్లు
వర్ణింపబడెను.

శ్లో॥ గురువత్నీ రాజవత్నీ దేవవత్నీ తథా వధూః ।

పిత్రోః స్వసా శిష్యవత్నీ భృత్యవత్నీ చ మాతురీ ॥

పితృపత్నీ భాతృపత్నీ శ్వశ్రూశ్చ భగినీ సుతా ।

గర్భదాత్రీష్టదేవీ చ పుంసః షోడశ మాతరః ॥

గురుపత్ని, రాజపత్ని, దేవపత్ని, తల్లిసహోదరి, తండ్రుసహోదరి, శిష్యపత్ని, సేవకునిభార్య, మేనమామ భార్య, సవతితల్లి, సహోదరునిపత్ని, భాగ్యతల్లి, సహోదరి, కుమార్తె, గర్భమున ధరించిన జనని, యిష్టదేవి వీరు పురుషులకు పదునాఱుగురు తల్లులనబడిరి.

ధర్మపత్నిని బాధించువారికిని, సంతానము లేనిస్థితిలో భార్యను త్యజించి సన్యసించువారికిని నిశ్చయముగ నరకము ప్రాప్తింపగలదని శ్రీకృష్ణజన్మఖండములో నూటపదమూడవ అధ్యాయమున నిట్లు వర్ణింపబడెను.

శ్లో॥ అనపత్యాం చ యువతీం కులజాం చ పతివ్రతామ్ ।

త్యక్త్వా భవేద్యః సన్యాసీ బ్రహ్మచారీ యతీతి వా ॥

వాణిజ్యే వా వ్రవాసే వా చిరం దూరం వ్రయాతి యః ।

తీర్థే వా తపసే వాఽపి మోక్షార్థం జన్మ భణ్ణీతుమ్ ॥

శ్లో॥ న మోక్షస్తస్య భవతి ధర్మస్య స్థలనం ద్రువమ్ ।

అభిశాపేన భార్యాయా నరకం చ పరత్ర చ ॥

కులీనయు, పతివ్రతయు యువతియునగు పత్నిని సంతానరహితావస్థయందు వీడి సన్యాసమునుగాని, బ్రహ్మ

చర్యమునుగానీ, యతిత్వమునుగాని స్వీకరించువాడు లేక
వ్యాపారనిమిత్తముగాని, ప్రవాసనిమిత్తముగాని పోయి చిర
కాలము దూరముగ నుండువాడు, లేక మోక్షముకొఱకుగాని
ధర్మముకొఱకుగాని తీర్థవాసియై తాపసుడగువాడు పత్నీ
శాపమునకు గురియై మోక్షము పొందక ధర్మభ్రష్టుడై పర
లోకములో నరకముల ననుభవించును.

భూదేవి తా నేమానవులభారమును వహింపలేక
పీడింపబడుచుండునో వారినిగూర్చి ఇటు పలికెను.

శ్లో॥ కృష్ణభక్తివిహీనా యే యే చ తద్భక్తనిన్దకాః ।
తేషాం మహాపాతకినా మశక్తా భారవాహనే ॥
స్వధర్మాచారహీనా యే నిత్యకృత్యవివర్జితాః ।
శ్రద్ధాహీనశ్చ వేదేషు తేషాం భారేణ పీడితా॥
పితృమాతృగురుశ్రీణాం పోషణం పుత్రపోష్యయోః ।
యే న కుర్వన్తి తేషాం చ న శక్తా భారవాహనే ॥
యే మిథ్యావాదినస్తాత దయాసత్యవివర్జితాః ।
నిన్దకా గురుదేవానాం తేషాం భారేణ పీడితా॥
మిత్రద్రోహీ కృతఘ్నుశ్చ మిథ్యాసాక్ష్యప్రదాయకాః ।
విశ్వాసఘ్నః స్థాప్యహారీ తేషాం భారేణ పీడితా॥
కల్యాణసూక్తసామాని హరేర్నమైకమజ్గలమ్ ।
కుర్వన్తి విక్రయం యే వై తేషాం భారేణ పీడితా ॥

జీవఘాతీ గురుద్రోహీ గ్రామయాజీ చ లుబ్ధకః ।

శవదాహీ శూద్రభోజీ తేషాం భారేణ పీడితా ॥

పూజాయజ్ఞోపవాసాదివ్రతాని వివిదాని చ ।

యే యే మూఢా విహంతారస్తేషాం భారేణ పీడితా ॥

సదా ద్విషన్తి యే పాపా గోవిప్రసురవైష్ణవాన్ ।

హరిం హరికథాం భక్తిం తేషాం భారేణ పీడితా ॥

శ్రీకృష్ణభక్తి రహితులై శ్రీకృష్ణభక్తులను నిందించు మహాపాపాత్ముల భారమును వహించుటలో నేను సర్వదా అసమర్థురాలను. స్వధర్మాచార రహితులను, నిత్యకర్మ విహీనులను, వేదములందు శ్రద్ధలేనివారి భారమును నేను వహింపలేను. తలిదండ్రులను, గురువును, భార్యాపుత్రులను, ఆశ్రితవర్గమును బాలించి పోషింపనివారి భారమును నేను వహింపలేకున్నాను.

పితృదేవా! ఎవ్వ రసత్యవాదులో, దయాగుణరహితులో, సత్యాచరణ విహీనులో, గురుజనులను, దేవతలను, నిందింతురో యట్టి పాపుల భారమును నేను వహింపలేను. ఎవరు మిత్రద్రోహులో, కృతఘ్నులో, యసత్యసాక్షులో, విశ్వాసఘాతకులో, యితరుల జీవనాధారములను హరింతురో యట్టిపాపులభారమువలన నేను బీడింపబడుచున్నాను. ఎవరు కళ్యాణకారకసూక్తులను, సామమంత్రములను, హరి

నామమును విక్రయించెదరో యట్టివారి భారమువలన నేను బీడింపబడుచున్నాను. ఎవరు జీవహింసకులో, గురుద్రోహులో, గ్రామయాజకులో, లోభులో, శవదాహకులో, శూద్రాన్నభోజులో యట్టివారి భారమును నేను వహింపలేక పీడింపబడుచున్నాను. ఎవరు మూఢులను బూజించెదరో పూజాయజ్ఞోపవాసవ్రతనియమాదులను భంగమొనరించెదరో యట్టివారి భారమువలన నేను బీడింపబడుచున్నాను. ఎవరు పాపాత్ములో, గోబ్రాహ్మణదైవములను, వైష్ణవులను, శ్రీహరిని, శ్రీహరికథను, శ్రీహరిభక్త్యాదులను ద్వేషించెదరో యట్టివారి భారమువలన నేను బీడింపబడుచున్నాను.

శ్రీబ్రహ్మవైవర్తమహాపురాణములో ప్రకృతిఖండమందు బ్రతిపాదింపబడిన కొన్ని యమూల్యసూక్తుల నవధరింపుడు.

శ్లో॥ న హ్యమ్మయాని తీర్థాని న దేవా మృచ్ఛిలామయః ।

తే పునన్త్యరుకారేన విష్ణుభక్తాః క్షణాదహో ॥

జలమయతీర్థములే తీర్థములు కావు; విగ్రహరూపులైన, శిలారూపులైన దేవతలే దేవతలు కారు. ఎందువలెననగా దీర్ఘకాలము నేవించినగాని వారు జీవులను బవిత్రుల నొనరింపలేరు. అహో! సాక్షాత్తుగ దేవతలు విష్ణుభక్తులే

యని యంగీకరింపవలెను. ఏలయన వారు క్షణమందే యాశ్రితులను బవిత్తులుగ నొనరింపగలరు.

శ్లో॥ యే యథా మాం ప్రపద్యంతే తాం స్తథైవ భజామ్యహమ్।

(13వ అధ్యాయము-శ్లో॥ 29)

ఎవ రేప్రకారము న న్నుపాసించెదరో నే నా ప్రకారమే వారిసేవలందు తత్పరుడ నైయుండెదను. ఇది నా నియమము. ఈ దివ్యవచనము శ్రీహరి భక్తులకు బ్రసాదించిన అభయము.

శ్లో॥ స్మరన్తి యే యత్ర తత్ర మాం విపత్తౌ భయాన్వితాః।

తాం స్తత్ర గత్వా రక్షామి చక్రహస్త స్త్వరాన్వితాః॥

(13వ అధ్యాయము)

విపత్తులయందు భయభీతులై యెవరైనను, నెక్కడ నైనను నన్ను మనఃపూర్వకముగ స్మరింతురో వారిని రక్షించుటకు నేను సుదర్శనచక్రధారినై సాక్షాత్కరించెదను.

శ్లో॥ అన్నదానాత్ పరం దానం న భూతం న భవిష్యతి ।

నాత్ర పాత్రపరీక్షా స్యా న్న కాలనియమః క్వచిత్॥

(ప్రకృతిఖండము-27వ అధ్యాయము)

అన్నదానమును మించిన దానము మఱియొకటి లేదు;

ఉండదు; ఉండబోదు. అన్నదానసమయమందు బాత్రా
పాత్రవిచక్షణావశ్యకత లేదు. మఱియు సమయనియమము
లేదు.

శ్లో॥ ఐశ్వర్యం విపదాం బీజం జ్ఞానప్రచ్ఛన్నకారణమ్ ।

ముక్తిమార్గారం దార్ధ్యం హరిభక్తివ్యవాయకమ్ ॥

జన్మమృత్యుజరారోగశోకభీతాఙ్కరం పరమ్ ।

సంపత్తి తిమిరాన్ధం చ ముక్తిమార్గే చ పశ్యతి ॥

(ప్రకృతిఖండము - 36వ అధ్యాయము)

ఐశ్వర్యము విపత్తులకు బీజము, జ్ఞానప్రచ్ఛన్నకార
ణము. అందువలన నైశ్వర్యము ముక్తిమార్గమునకు నవరో
ధము. ఐశ్వర్యమువలన హరిభక్తిమార్గమందడుగడుగున విప
త్తులు సంభవింపగలవు. సంపత్తి జన్మమృత్యుజరాశోకరోగ
ములకు సుత్తమాంకురము. ధనమదాంధకారమున సంధు
డైనహానవుడు ముక్తిమార్గమును గానలేకున్నాడు.

శ్లో॥ మహావిపత్తౌ సుసారే యఃస్మరే మధుసూదనమ్ ।

విపత్తౌ తస్య సంపత్తి ర్భవేదిత్యాః శఙ్కరః ॥

(ప్రకృతిఖండము - 37వ అధ్యాయము)

ఏపురుషుడు మహావిపత్తి సమయమందు మధుసూద

నుని స్మరించునో వానికి నా విపత్తులందే సంపత్తిభావన
యుత్పన్నము కాగల దనిశంకరభగవానులు ప్రవచించిరి.

శ్లో॥ హింసాజన్యం చ పాపం చ లభతే నాత్ర సంశయః ।

యో యం హన్తి స తం హన్తి చేతి వేదోక్తమేవ చ॥

(ప్రకృతిఖండము-60వ అధ్యాయము)

హింసవలన మనుష్యుడు ఘోరపాతకమును బొందును.
ఇం దేమాత్రమును సంశయము లేదు. ఎవ రెవరిని వధిం
తురో, ఆవధింపబడినప్రాణి మరుజన్మములో దనను వధించిన
వానిని మరల వధించును. ఇది వేదవచనము.

శ్లో॥ నా భుక్తం క్షీయతే కర్మ కల్పకోటిశతై రిపి ।

అవశ్యమనుభోక్తవ్యం కృతం కర్మ శుభాశుభమ్॥

(ప్రకృతిఖండము-60వ అధ్యాయము)

కర్మఫలముల ననుభవింపనిదే యవి కోట్లకొలది కల్ప
ములు గతించినను క్షయ మొందవు. జీవుడు తా నొనరించిన
శుభాశుభకర్మఫలముల ననుభవింపక తప్పదు.

ఇటువంటి వెన్నియో యసంఖ్యాకసూక్తులు, ధర్మ
ములు, మాత్రములు, కవచములు, స్తోత్రములు, దివ్యచరిత

ములు మొదలగునవి ఈపవిత్ర బ్రహ్మవై వర్తమహాపురాణ
మందు వర్ణింపబడినవి.

ఇంకను నీ శ్రీమద్బ్రహ్మవై వర్తమహాపురాణమందు
శ్రీయమగీతయను పేరుతో యమధర్మరాజు సతీసావిత్రి కుప
దేశించిన విషయములు, శ్రీదూర్వాసగీత యను పేరుతో
దూర్వాసమహర్షి దేవేంద్రున కుపదేశించిన విషయములు, శ్రీ
మద్భగవద్గీతయను పేరుతో శ్రీకృష్ణభగవానుడు సుందరమహా
రాజున కుపదేశించిన విషయములు అత్యంత సుందరముగ
వివరింపబడినవి. ముముక్షువు లీదివ్యసందేశములను బఠించి;
మనముచేసికొని, యాచరించి భవబంధవిముక్తులై భగవద్భా
మమును జేరెదరుగాక !

శ్లో॥ అపృతపరమపూర్వం భారతీ కామధేనుః
శ్రుతిగణకృతవత్సో వ్యాసదేవో దుదోహః ।

అతిరుచిరపురాణం శ్రీబ్రహ్మవై వర్త మేతత్పిబత
పిబత ముగ్ధా దుగ్ధమక్షయ్యమిష్టమ్ ॥

శ్రీకృష్ణద్వైపాయనవ్యాసమహర్షి శ్రుతిగణములను
గోవత్సములుగ నొనర్చి భారతీరూపిణి యగు కామధేనువు

నుండి అపూర్వములు, అమృతోపమానములు, సర్వోత్తమములు, అక్షయ్యములు, ప్రియాతిప్రియములు, మధురాతిమధురములు నగు శ్రీకృష్ణదివ్యకథాక్షీరములను బిండుచున్నారు. శ్రోతలారా! మీరు మీ శ్రవణపుటముల ద్వారమున నమృతోపమయము లై నహరికథాక్షీరములను గాన మొనరించి భవసాగరమును దరించి భగవద్ధామమును జేరెదరుగాక.

శ్లో॥ కాయేన మనసా వాచా పరం భక్త్యా దివావిశమ్ ।

భజ నత్యం పరంబ్రహ్మ రాధేశం త్రిగుణాత్పరమ్॥

(శ్రీకృష్ణజన్మఖండము-13వ అధ్యాయము)

సత్యస్వరూపుడు, రాధాప్రాణేశ్వరుడు, త్రిగుణాతీతుడు, పరబ్రహ్మయునగు శ్రీకృష్ణపరమాత్మను మనోవాక్కాయకర్మలచే పరమభక్తి పూర్వకముగ అహర్నిశములు భజింపవలెను.

ఓం నమో భగవతే వాసుదేవాయ । ఓం నమః సర్వలోక విఘ్న
వినాశకాయ । ఓం నమో బ్రహ్మదేవాయ । ఓం నమ శ్శివాయ ।
ఓం నమో నారాయణాయ । ఓం నమో నారాయణాయ । ఓం నమో
వ్యాసాయ । ఓం నమః ప్రకృత్యై ।

ఇది శ్రీకృష్ణపరమాత్మ చరణారవింద మిళిందాయమాన మాన
 సత్త్వ మహావైభవసంపన్నులు, పారాశర్యగోత్రీకులు,
 వైశ్యశ్రేష్ఠులు, గర్త పురీనివాసులునై న శ్రీమట్టుపల్లి
 వేంకటమహాలక్ష్మీ జగన్నాథుల తనూభవుడు,
 భక్త జనదానానువాసుడు సుజనవిధేయుడు,
 నగు శివసుబ్బరాయగుప్త నామధేయ
 బ్రణీతంబైన శ్రీమదాంధ్ర బ్రహ్మ
 వైవర్త మహాపురాణ సార
 సంగ్రహము.
 సంపూర్ణము.

త్వదీయం వస్తు గోవింద ।
 తుభ్యమేనసమర్పయే ।
 శ్రీహరిః ఓంతత్ సత్ ।

శ్రీరస్తు

ఓం నమః

శుభమస్తు

శ్రీ గణేశ్వరాయ నమః

శ్రీమద్బ్రహ్మవైవర్తహామిషాణాంతర్గత

వివిధదేవతా మర్చితస్తోత్రకవచ

సంగ్రహము

శ్రీ గణేశ్వర స్తోత్ర కవచములు

శ్రీ గణేశ్వర మహామంత్రము

ఓం శ్రీం హ్రీం క్లిం శ్రీగణేశ్వరాయబ్రహ్మరూపాయచారవే
సర్వసిద్ధిప్రదేశాయ విఘ్నేశాయ నమో నమః

శ్రీ విష్ణుకృతం గణేశస్తోత్రమ్

శ్రీనారాయణఋషి ఉవాచ :

అథ విష్ణుం సభామధ్యే సమూపద్య తం గణేశ్వరమ్
సప్తావ పరయా భక్త్యా సర్వవిఘ్నవినాశకమ్॥

శ్రీవిష్ణుదవాచ :

ఈశ త్వాం స్తోతుమిచ్ఛామి బ్రహ్మభ్యోతిః సహతనమ్ ।
నిరూపితుమశక్తోఽహమనురూపమనీహకథే ॥

ప్రవరం సర్వదేవాం సిద్ధానాం యోగినాం గురుమ్ ।
సర్వస్వరూపం సర్వేశం జ్ఞానరాశిస్త్వరూపిణమ్ ॥
అవ్యక్తమక్షరం నిత్యం నిత్యమార్యస్వరూపిణమ్ ।
వాయుతుల్యాతిస్లిప్తం చాక్షతం స్పృశాత్మణమ్ ॥

సంసారార్ణవపారే చ మయా పోతే సుమర్శభే ।

కర్ణధారస్వరూపం చ భక్తానుగ్రహకారిణమ్ ॥

వరం వరేణ్యం వరదం వరదానామపీర్వరమ్ ।

సిద్ధం సిద్ధిస్వరూపం చ సిద్ధిపం సిద్ధిపాదనమ్ ॥

ధ్యానాతిరిక్తం ధ్యేయం చ ధ్యానాపాద్యం చ ధార్మికమ్ ।

ధర్మస్వరూపం ధర్మజ్ఞం ధర్మాధర్మఫలప్రదమ్ ॥

బీజం సంసారవృక్షాణామఙ్కురం చ తదాశ్రయమ్ ।

స్త్రీపున్నపుంసకానాం చ రూపమేతదతీంద్రియమ్ ॥

సర్వాద్యమగ్రపూజ్యం చ సర్వపూజ్యం గుణార్ణవమ్ ।

స్వేచ్ఛయా సగుణం బ్రహ్మ నిర్గుణం చాపి స్వేచ్ఛయా ॥

స్వయం ప్రకృతిరూపం చ ప్రాకృతం ప్రకృతేః పరమ్ ।

త్వాం స్తోతుమక్షమోఽనంతః సహస్రవదనేన చ ॥

న క్షమః పంచవక్త్రశ్చ న క్షమశ్చక్షుర్రానసః ।

సరస్వతీ న శక్తా చ న శక్తోఽహం తవ స్తుతౌ ॥

న శక్తాశ్చ చతుర్వేదాః కే వా తే వేదవాదినః ॥
 ఇత్యేవం స్తవనం కృత్వా సురేశం సురసంసది ।
 సురేశశ్చ సురైః సార్థం విరరామ రమాపతిః ॥

ఫలశ్రుతి :

ఇదం విష్ణుకృతం స్తోత్రం గణేశస్య చ యః పఠేత్ ।
 సాయంప్రాతశ్చ మధ్యాహ్నే భక్తియుక్తః సమాహితః॥
 తద్విఘ్ననిఘ్నం కురుతే విఘ్నేశః సతతం మునే ।
 వర్థతే సర్వకల్యాణం కల్యాణజనకః సదా ॥
 యాత్రాకాలే పఠిత్వా తు యో యాతి భక్తిపూర్వకమ్ ।
 తస్య సర్వాభీష్టసిద్ధిర్భవత్యేవ న సంశయః ॥
 తేన దృష్టం చ దుఃస్వప్నం సుస్వప్నముపజాయతే ।
 కదాపి న భవేత్తస్య గ్రహపీడా చ దారుణా ॥
 భవేద్వినాశః శత్రూణాం బన్ధూనాం చ వివర్ధనమ్ ।
 శాశ్వద్విఘ్నవినాశశ్చ శాశ్వత్సంపద్వివర్ధనమ్॥
 స్థిరా భవేద్ధృహే లక్ష్మీః పుత్రపౌత్రవివర్ధినీ ।
 సర్వైశ్వర్యమిహ ప్రాప్య హ్యస్తే విష్ణుపదం లభేత్ ॥
 ఫలం చాపి చ తీర్థానాం యజ్ఞానాం యద్భవేద్ధృవమ్ ।
 మహతాం సర్వదానానాం శ్రీగణేశప్రసాదతః ॥

ఇతి శ్రీబ్రహ్మవైవర్తే గణపతిః శ్రీవిష్ణుకృతం గణేశస్తోత్రం

సమూర్తమ్.

శనై శ్చరం ప్రతి విష్ణునోపదిష్టం సంసారమోహనంనామ

శ్రీ గణేశ కవచమ్

విష్ణు రువాచ :

సంసారమోహన స్వాస్య కవచస్య ప్రజాపతిః
 ఋషి శ్చంద్రశ్చ బృహతీ దేవో లమ్బాదరః స్వయమ్ ॥
 ధర్మార్థకామమోక్షేషు వినియోగః ప్రకీర్తితః ।
 సర్వేషాం కవచానాం చ సారభూత మిదం మునే ! ॥
 ఓం గం హుం శ్రీగణేశాయ స్వాహా మే పాతు మస్తకమ్ ।
 ద్వాత్రింశదక్షరో మన్తో లలాటం మే సదాఽవతు ॥
 ఓం హ్రీం క్లీం శ్రీం గమితి చ సంతతం పాతు లోచనమ్ ।
 తాలుకం పాతు విఘ్నేశః సంతతం ధరణీతలే ॥
 ఓం హ్రీం శ్రీం క్లీమితి చ సంతతం పాతు నాసికామ్ ।
 ఓం గౌం గం శూర్పకర్ణాయ స్వాహా పాత్యధరం మమ ॥
 దంతాని తాలుకాం జిహ్వం పాతు మే షోడశాక్షరః ॥
 ఓం లం శ్రీం లమ్బాదరాయేతి స్వాహా గర్జం సదాఽవతు ।
 ఓం క్లీం హ్రీం విఘ్ననాశాయ స్వాహా కర్ణం సదాఽవతు ॥
 ఓం శ్రీం గం గజాసనాయేతి స్వాహా స్కంధం సదాఽవతు ।
 ఓం హ్రీం వినాయకాయేతి స్వాహా పృష్ఠం సదాఽవతు ॥

ఓం క్లీం హ్రీ మితి కజ్జాలం పాతు నక్షత్రం చ గమ్ ।
కరా పాదా సదా పాతు సర్వాం విఘ్ననిఘ్నకృత్ ॥

ప్రాచ్యాం లమ్బాదరః పాతు ఆగ్నేయ్యాం విఘ్ననాయకః ।
దక్షిణే పాతు విఘ్నేశో నైఋత్యాం తు గజాననః ॥

పశ్చిమే పార్వతీపుత్రో వాయవ్యాం శంకరాత్మజః ॥
కృష్ణ స్యాంశ శోచిత్రే చ పరిపూర్ణతమస్య చ ॥

ఐశాన్యా మేకదంతశ్చ హేరమ్భః పాతు చోర్ధ్వతః ।
అథో గణాధిపః పాతు సర్వపూజ్యశ్చ సర్వతః ॥

స్వప్నే జాగరణే చైవ పాతు మాం యోగినాం గురుః ॥
ఇతి తే కథితం వత్స! సర్వమన్త్రాఘవిగ్రహమ్ ।
సంసారమోహనం నామ కవచం పరమాద్భుతమ్ ॥

శ్రీకృష్ణేన పురా దత్తం గోలోకే రాసమన్డలే ॥

బృన్దావనే వినీతాయ మహ్యం దినకరాత్మజ !
మయా దత్తం చ తుభ్యం చ యస్మై కస్మైన దాస్యసి ।
పరం పరం సర్వపూజ్యం సర్వసంకటతారణమ్ ॥

గురు మభ్యర్చ్య విధివత్ కవచం ధారయేత్తు యః ।
కణ్ఠే వా దక్షిణే బాహు సోఽపి విష్ణు ర్న సంశయః ॥

అశ్వమేధసహస్రాణి వాజపేయశతాని చ ।

గ్రహేన్ద్రకవచ స్యాస్య కలాం నార్హన్తి షోడశీమ్ ॥

ఇదం కవచ మజ్జాత్వా యో భజే చ్ఛంక రాత్మజమ్ ।
శతలక్షప్రజ ప్తోఽపి న మస్త్రః సిద్ధిదాయకః ॥

ఇతి శ్రీబ్రహ్మవైవర్తే గణపతిః పంచమోఽధ్యాయః
గణేశ కవచం సంపూర్ణమ్.

శ్రీదుర్గామంత్రస్తోత్ర కవచములు

మంత్రము :

ఓం దుర్గాయై స్వాహా । ఓం దుర్గాయై నమః । ఓం దుర్గేరక్ష
ఓం హ్రీం శ్రీం నమః । ఓం హ్రీం శ్రీం క్లీం నమః ।
హ్రీం నమః ।
ఓం శ్రీం హ్రీం క్లీం నమః । ప్రకృత్యై నమః ।
ఓం భద్రకాల్యై నమః ।
ఓం వారాహీనమః । ఓం వైష్ణవీ నమః । ఓం జగదమ్బికాయై
నమః ॥

శ్రీ కృష్ణ కృత దుర్గా తి నా శని శ్రీ దుర్గా స్తోత్రమ్

త్వమేవ సర్వజననీ మూల ప్రకృతిరీశ్వరీ ।
త్వమేవాద్యా సృష్టివిధౌ స్వచ్ఛయా త్రిగుణాత్మికా ॥

కార్యార్థే సగుణా త్వం చ వస్తుతో నిర్గుణాస్వయమ్ ।
పరబ్రహ్మస్వరూపా త్వం సత్యా నిత్యా సనాతనీ ॥

తేజః స్వరూపా పరమా భక్తానుగ్రహవిగ్రహః ।
సర్వస్వరూపా నర్వేశా సర్వాసారా పరాత్పరా ॥

సర్వబీజస్వరూపా చ సర్వపూజ్యా నిరాశ్రయా ।
సర్వజ్ఞా సర్వతో భద్రా సర్వమజ్జలమజ్జలా ॥

సర్వబుద్ధిస్వరూపా చ సర్వశక్తి స్వరూపిణీ ।
సర్వజ్ఞానప్రదా దేవీ సర్వజ్ఞా సర్వభావిణీ ॥

త్వం స్వాహా దేవదానే చ పితృదానే స్వధాస్వయమ్ ।
దక్షిణా సర్వదానే చ సర్వశక్తి స్వరూపిణీ ॥

నిద్రా త్వం చ దయా త్వం చ తృష్ణా త్వం చాత్మనః

ప్రియా ।

క్షుతాన్తిః శాన్తిరీశా చ కాన్తిః సృష్టిశ్చ శాశ్వతీ ॥

శ్రద్ధా పుష్టిశ్చ తన్ద్రా చ లజ్జా శోభాదయా తథా ।
సతాం సమృత్స్వరూపా శ్రీర్విపత్తిరసతామిహ ॥

ప్రీతిరూపా పుణ్యవతాం పాపినాం కలహం కురా ।
శశ్వత్కర్మమయీ శక్తిః సర్వదా సర్వజీవినామ్ ॥

దేవేభ్యః స్వపదో దాత్రీ ధాతుర్ధాత్రీ కృపామయీ ।
హితాయ సర్వదేవానాం సర్వాసురవినాశినీ ॥

యోగనిద్రా యోగరూపా యోగదాత్రీ చ యోగినామ్ ।

సిద్ధిస్వరూపా సిద్ధానాం సిద్ధిదా సిద్ధియోగినీ ॥

మాహేశ్వరీ చ బ్రహ్మణీ విష్ణుమాయా చ వైష్ణవీ ।

భద్రదా భద్రకాలీ చ సర్వలోక భయంకరీ ॥

గ్రామే గ్రామే గ్రామదేవీ గృహదేవీ గృహే గృహే ।

సతాం కీర్తిః ప్రతిష్ఠా చ నిద్రా త్వమసతాం సదా ॥

మహాయుద్ధే మహామారీ దుష్టసంహారరూపిణీ ।

రక్షా స్వరూపా శిష్టానాం మాతేవ హితకారిణీ ॥

వంద్యా పూజ్యా స్తుతా త్వం చ బ్రహ్మాదీనాం చ సర్వదా ।

బ్రాహ్మణ్యరూపా విప్రాణాం తపస్యా చ తపస్వినామ్ ॥

విద్యా విద్యావతాం త్వం చ బుద్ధిబుద్ధిమతాం సతామ్ ।

మేధాస్మృతి స్వరూపా చ ప్రతిభా ప్రతిభావతామ్ ॥

రాజ్ఞాం ప్రతాపరూపా చ విశాం వాణిజ్యరూపిణీ ।

సృష్టే సృష్టిస్వరూపా త్వం రక్షారూపా చ పాలనే ॥

తథాస్తే త్వం మహామారీ విశ్వస్య విశ్వపూజితే ।

కాలరాత్రిర్మహారాత్రిర్మోహరాత్రిశ్చ మోహినీ ॥

దురత్యయా మే మాయా త్వం యయా సమ్మోహితం

జగత్ ॥

యయా ముగ్ధో హి విద్యాంశ్చ మోక్షమార్గం న పశ్యతి ॥

ఇత్యాత్మనా కృతం స్తోత్రం దుర్గాయా దుర్గనాశనమ్ ।
పూజాకాలే పఠేద్ యో హి సిద్ధిర్భవతి వాంఛితా ॥

వన్ధ్యా చ కాకవన్ధ్యా చ మృతవత్సా చ దుర్భగా ।
శ్రుత్వా స్తోత్రం వర్ష మేకం సుపుత్రం లభతే ధ్రువమ్ ॥

కారాగారే మహాఘోరే యో బద్ధో దృఢ బన్ధనే ।
శ్రుత్వా స్తోత్రం మాసమేకం బన్ధస్మచ్ఛతే ధ్రువమ్ ॥

యక్షుగ్రస్తో గలత్కుష్ఠీ మహాశూలీ మహాజ్వరీ ।
శ్రుత్వా స్తోత్రం వర్ష మేకం సద్యో రోగాత్ప్రముచ్యతే ॥

పుత్రభేదే ప్రజాభేదే పత్నీభేదే చ దుర్గతః ।
శ్రుత్వా స్తోత్రం మాసమేకం లభతే నాత్ర సంశయః ॥

రాజద్వారే శ్మశానే చ మహారణ్యే రణస్థలే ।
హింస జనుసమీపే చ శ్రుత్వా స్తోత్రం ప్రముచ్యతే ॥

ప్రహదాశీ చ దావాగ్నా దస్యుపై న్యసమన్వితే ।
స్తోత్ర శ్రవణమాత్రేణ లభతే నాత్ర సంశయః ॥

మహాదరిద్రో మూర్ఖశ్చ వర్షం స్తోత్రం పఠేత్తు యః ।
విద్యావాన్ ధనవాంశ్చైవ స భవేన్నాత్ర సంశయః ॥

ఇతి దుర్గతినాశని శ్రీదుర్గాస్తోత్రం సంపూర్ణమ్

బ్రహ్మోణ్ణవిజయం వామ శ్రీదుర్గాకవచమ్

నారాయణ ఉవాచ :

శృణు నారద వత్స్యామి దుర్గాయాః కవచం శుభమ్ ।
 శ్రీకృష్ణేనైవ యద్దత్తం గోలోకే బ్రహ్మణే పురా ॥
 బ్రహ్మ త్రిపుర సంగ్రామే శంకరస్య దదౌ పురా ।
 జఘాన త్రిపురం రుద్రో యద్ ధృత్వా భక్తిపూర్వకమ్ ॥
 హరో దదౌ గౌతమాయ పద్మాక్షాయ చ గౌతమః ।
 యతో బభూవ పద్మాక్షః సప్తద్వీపేశ్వరో జయీ ॥
 యద్ ధృత్వా పఠనాద్ బ్రహ్మ జ్ఞానవాన్ శక్తిమాన్

భువి ।

శివో బభూవ సర్వజ్ఞో యోగినాం చ గురుర్యతః ॥
 శివతుల్యో గౌతమశ్చ బభూవ మునిసత్తమః ।
 బ్రహ్మోణ్ణవిజయస్యాస్య కవచస్య ప్రజాపతిః ॥
 ఋషిశ్చంద్రశ్చ గాయత్రీదేవీ దుర్గతినాశినీ ।
 బ్రహ్మోణ్ణ విజయే చైవ వినియోగః ప్రకీర్తితః ॥
 పుణ్య తీర్థం చ మహతాం కవచం పరమాద్భుతమ్ ।
 ఓం హ్రీం దుర్గతినాశిన్యై స్వాహా మే పాతు మస్తకమ్ ॥

ఓం హ్రీం మే పాతు కపాలం చ ఓం హ్రీం శ్రీమితి
లోచనే ।

పాతు మే కర్ణయుగ్మం చ ఓం దుర్గాయై నమః సదా ॥
ఓం హ్రీం శ్రీమితి నాసాం మే సదా పాతు చ సర్వతః ।
హ్రీం శ్రీం హ్రూమితి దంతాని పాతు క్షీమోష్ఠయుగ్మకమ్ ॥
క్రీం క్రీం క్రీం పాతు కణ్ఠం చ దుర్గే రక్షతు గణ్ఠకమ్ ।
స్కంధం దుర్గవినాశినై స్వాహా పాతు నిరస్తరమ్ ॥
వక్షో విపద్వినాశినై స్వాహా మే పాతు సర్వతః ।
దుర్గే దుర్గే రక్షిణీతి స్వాహా నాభిం సదావతు ॥
దుర్గే దుర్గే రక్ష రక్ష పృష్ఠం మే పాతు సర్వతః ।
ఓం హ్రీం దుర్గాయై స్వాహా చ సర్వాజ్ఞా మే సదావతు ॥
ఓం హ్రీం దుర్గాయై స్వాహా చ హస్తా హదా సదావతు ।
ప్రాచ్యం పాతు మహామాయా ఆగ్నేయ్యం పాతు
కాలికా ॥

దక్షిణే దక్షకన్యా చ వై ఋత్యాం శివసుందరీ ।
పశ్చిమే పార్వతీ పాతు వారాహీ వారుణే సదా ॥
కుబేర మాతా కాబేర్యామైశాన్యామిశ్వరీ సదా ।
ఊర్ధ్వే నారాయణీ పాతు అమ్మికాథః సదావతు ॥
జ్ఞానే జ్ఞానప్రదా పాతు స్వప్నే నిద్రా సదావతు ।
ఇతి తే కథితం వత్స సర్వమున్నైః పువిగ్రహమ్

బ్రహ్మణ్ణ విజయం నామ కవచం పరమాద్భుతమ్ ।
 సుస్నాతః సర్వస్థిరేషు సర్వయజ్ఞేషు యత్ఫలమ్ ॥
 సర్వవ్రతోపవాసే చ తత్ ఫలం లభతే నరః ।
 గురుమభ్యర్చ్య విధివత్ వస్త్రాలంకార చంద్రైః ॥
 కణ్ఠే వా దక్షిణే బాహూ కవచం ధారయేత్తు యః ।
 స చ త్రైలోక్యవిజయీ సర్వశత్రుప్రమర్దకః ॥
 ఇదం కవచమజ్ఞాత్వా భజే ద్దుర్గతి నాశినీమ్ ।
 శతలక్షప్రజప్తోఽపి స మస్త్రైః సిద్ధిదాయకః ॥
 కవచం కాణ్వశాఖోక్తముక్తం నారద సుందరమ్ ।
 యస్మై కస్మై న దాతవ్యం గోపనీయం సుదుర్లభమ్ ॥

బ్రహ్మణ్ణవిజయం నామ శ్రీదుర్గాకవచం సంపూర్ణమ్

జానకీ కృతం శ్రీపార్వతీ స్తోత్రమ్

జానక్యవాచః

శక్తిస్వరూపే సర్వేషాం సర్వాధారే గుణాశ్రయే ।
 సదా శంకరయుక్తే చ పతిం దేహి నమోఽస్తు తే ॥

సృష్టిస్థిత్వ సర్వరూపేణ సృష్టిస్థిత్వ స్త రూపిణీ ।
సృష్టిస్థిత్వ సర్వసంబీజానాం బీజరూపే నమోఽస్తు తే ॥

హే గౌరీ : పతిమర్మజ్ఞే పతివ్రతపరాయణే ।
పతివ్రతే పతిరతే పతిందేహి నమోఽస్తు తే ॥

సర్వమజ్జలమాజ్జల్యే సర్వమజ్జలసంయుతే ।
సర్వమజ్జలబీజే చ నమస్తే సర్వమజ్జలే ॥

సర్వప్రియే సర్వబీజే సర్వాశుభవినాశిని ।
సర్వేశే సర్వజనకే నమస్తే శంకరప్రియే ॥

పరమాత్మస్వరూపే చ నిత్యరూపే సనాతనీ ।
సాకారే చ నిరాకారే సర్వరూపే నమోఽస్తు తే ॥

క్షుత్ప్రేక్ష్యాచ్చ దయా శ్రద్ధా నిద్రా తన్ద్రా స్మృతిః
క్షమా ।

ఏతాస్తవ కలాః సర్వా నారాయణి నమోఽస్తు తే ॥

లజ్జామేధాతుష్టిపుష్టిశాంతి సమృత్తివృద్ధయః ।
ఏతాస్తవ కలాః సర్వాః సర్వరూపే నమోఽస్తు తే ॥

దృష్టాదృష్టస్వరూపే చ తయోర్బీజఫలపదే ।
సర్వానిర్వచనీయే చ మహామాయే నమోఽస్తు తే ॥

శివే శంకరసౌభాగ్యయక్తే సౌభాగ్యదాయిని ।
హరిం కాంతం చ సౌభాగ్యం దేహి దేవి నమోఽస్తు తే ॥

స్తోత్రేణానేన యాః స్తుత్వా సమాప్తదినసే శివామ్ ।
 నమన్తి పరయా భక్త్యా తా లభన్తి హరిం పతిమ్ ॥
 ఇహ కాంతాసుఖం భుక్త్వా పతిం ప్రాప్య పరాత్పరమ్ ।
 దివ్యం స్యద్దనమారూఢ్యా యా న్యైకృష్ట సంసిధిమ్ ॥

శ్రీపార్వతీ స్తోత్రం సంపూర్ణమ్

శ్రీశివ మహామంత్రస్తోత్ర కవచములు

శ్రీ శి వ మ హా మం త్ర ము

ఓం నమో భగవతే శివాయ స్వాహా.

హి మా ల య కృ తం శ్రీ శి వ స్తో త్ర మ్

త్వం బ్రహ్మ సృష్టికర్తా చ త్వం విష్ణుః పరిపాలకః ।
 త్వం శివః శివదోనస్తః సర్వసంహారకారకః ॥

త్వమిశ్వరో గుణాతీతో జ్యోతిరూపః సనాతనః ।
 ప్రకృతిః ప్రకృతీశశ్చ ప్రాకృతః ప్రకృతేః పరః ॥

నానారూపవిధాతా త్వం భక్తానాం ధ్యానహేతవే ।

ఏషు రూపేషు యత్ప్రీతిస్తత్తద్రూపం బిభర్షి చ ॥

సూర్యస్త్యం సృష్టిజనక ఆధారః సర్వతేజసామ్ ।

సోమస్త్యం సస్య పాతా చ సతతం శీతరశ్మినా ॥

వాయుస్త్యం వరుణస్త్యం చ త్వమగ్నిః సర్వదాహకః ।

ఇంద్రీస్త్యం దేవరాజశ్చ కాలో మృత్యుర్యమస్తథా ॥

మృత్యుంజయో మృత్యుమృత్యుః కాలకాలో యమాంతకః ।

వేదస్త్యం వేదకర్తా చ వేదవేదాజ్ఞపారగః ॥

విదుషాం జనకస్త్యం చ విద్వాంశ్చ విదుషాం గురుః ।

మత్త్రీస్త్యం హి జపస్త్యం హి తపస్త్యం తత్ఫలప్రదః ॥

వాక్ త్వం వాగాధిదేవీ త్వం తత్కర్తా తద్గురుః స్వయమ్ ।

అహో సరస్వతీబీజం కస్త్యాం స్తోతుమిహేశ్వరః ॥

ఇత్యేవముక్త్వా శైలేంద్రీస్తస్థో ధృత్వా పదామ్బుజమ్ ।

తత్రోవాస తమాబోధ్య చావరుహ్యా వృషచ్ఛివః ॥

పరిశ్రుతి :

స్తోత్రమేతన్నహాపుణ్యం త్రిసంస్థ్యం యంః పఠేన్నరః ।

ముచ్యతే సర్వపాపేభ్యో భయేభ్యశ్చ భవార్ణవే ॥

అపుత్రో లభతే పుత్రం మాసమేకం పరేద్ యది ।
 భార్యాహీనో లభేద్భార్యాం సుశీలాం సుమనోహరామ్ ॥
 చిరకాలగతం వస్తు లభతే సహసా ధ్రువమ్ ।
 రాజ్యభ్రష్టో లభేద్ రాజ్యం శంకరస్య ప్రసాదతః ॥
 కారాగారే శ్మశానే చ శత్రుగ్రస్తేఽతిసంక్రమే ।
 గభీరేఽతిజలాకీర్ణే భగ్నపోతే విషాదనే ॥
 రణమధ్యే మహాభీతే హింస్రజన్తుసమన్వితే ।
 సర్వతో ముచ్యతే స్తుత్వా శంకరస్య ప్రసాదతః ॥

హిమాలయకృతం శ్రీశివస్తోత్రం సంపూర్ణమ్

బ్రహ్మాణ్డవిజయ శివ కవచమ్

శ్రీనారాయణఋషి ఉవాచ :

కవచం శృణు విప్రేంద్రా శంకరస్య మహాత్మనః ।
 బ్రహ్మాణ్డవిజయం నామ సర్వావయవరక్షణమ్ ॥
 పురా దూర్వాససా దత్తం మత్స్యరాజాయ ధీమతే ।
 దత్త్వా పడక్షరం మత్స్య సర్వపాపప్రణాశనమ్ ॥

స్థితే చ కవచే దేహే నాస్తి మృత్యుశ్చ జీవినామ్ ।

అస్త్రే శస్త్రే జలే వహ్నా సిద్ధిశ్చేన్నాస్తి సంశయః ॥

యద్ ధృత్వా పఠనాత్ సిద్ధా దూర్వాసా విశ్వపూజితః ।

శైగీషవ్యో మహాయోగీ పఠనాద్ ధారణాద్ యతః ॥

యద్ ధృత్వా వామదేవశ్చ దేవలశ్చ్యవనః స్వయమ్ ॥

అగస్త్యశ్చ పులస్త్యశ్చ బభూవ విశ్వపూజితః ॥

ఓం నమః శివాయేతి చ మస్తకం మే సదాఽవతు ।

ఓం నమః శివాయేతి చ స్వాహా భాలం సదాఽవతు ॥

ఓం హ్రీం శ్రీం క్లీం శివాయేతి స్వాహా నేత్రే సదాఽవతు ।

ఓం హ్రీం క్లీం హూం శివాయేతి నమో మే పాతు

నాసికామ్ ॥

ఓం నమః శివాయ శాంతాయ స్వాహా కణ్ఠం సదాఽవతు ।

ఓం హ్రీం శ్రీం హూం సంహారకరే స్వాహా కర్ణ
సదాఽవతు ॥

ఓం హ్రీం శ్రీం పంచవక్త్రాయ స్వాహా దంతం సదాఽవతు ।

ఓం హ్రీం మహేశాయ స్వాహా చాధరం పాతు మే సదా ॥

ఓం హ్రీం శ్రీం క్లీం త్రినేత్రాయస్వాహా కేశాన్

సదాఽవతు ।

ఓం హ్రీం ఐం మహాదేవాయ స్వాహా వక్షః సదాఽవతు ॥

ఓం హ్రీం శ్రీం క్లీం ఐం రుద్రాయ స్వాహానాభిం

సదాఽవతు ।

ఓం హ్రీం ఐం శ్రీం ఈశ్వరాయ స్వాహా పృష్ఠం

సదాఽవతు ॥

ఓం హ్రీం క్లీం మృత్యుంజయాయ స్వాహా భూశ్చ

సదాఽవతు ।

ఓం హ్రీం శ్రీం క్లీం ఈశానాయ స్వాహా పార్శ్వం

సదాఽవతు ॥

ఓం హ్రీం ఈశ్వరాయ స్వాహా ఉదరం పాతుమే సదా ।

ఓం శ్రీం క్లీం మృత్యుంజయాయ స్వాహా బాహు

సదాఽవతు ॥

ఓం హ్రీం శ్రీం క్లీం ఈశ్వరాయ స్వాహా పాతు కర

మమ ।

ఓం మహేశ్వరాయ రుద్రాయ నితమ్బం పాతు మే సదా ॥

ఓం హ్రీం శ్రీం భూతనాథాయ స్వాహా పాద

సదాఽవతు ।

ఓం సర్వేశ్వరాయ సర్వాయ స్వాహా సర్వం సదాఽవతు ॥

ప్రాచ్యం మాం పాతు భూతేశ ఆగ్నేయ్యం పాతు శంకరః!

దక్షిణే పాతు మాం రుద్రోనైఋత్యం స్థాణురేవ చ ॥

పశ్చిమే ఖణ్డపరశుర్వాయవ్యాం చంద్రశేఖరః ।

ఉత్తరే గిరిశః పాతు విశాన్యమిశ్వరః స్వయమ్ ॥

ఊర్ధ్వ మృదః సదా పాతు అథో మృత్యుంజయః స్వయమ్ ।
 జలే స్థలే చాంతరిక్షే స్వప్నే జాగరణే సదా ॥
 వినాకీ పాతు మాం ప్రీత్యా భక్తం చ భక్తవత్సలః ॥

ప ర శ్రు తి

ఇతి తే కథితం వత్స కవచం పరమాద్భుతమ్ ।
 దశలక్షజపేనై వ సిద్ధిర్భవతి నిశ్చితమ్ ॥
 యది స్యాత్ సిద్ధకవచో రుద్రతుల్యో భవేద్ ధ్రువమ్ ।
 తవ స్నేహాన్మయాఽఖ్యాతం పవత్యం న కస్యచిత్ ॥
 కవచం కాణ్వశాఖో క్తమతిగోప్యం సుదుర్లభమ్ ॥
 అశ్వమేధసహస్రాణి రాజసూయశతానిచ ।
 సర్వాణి కవచస్యాస్య కలాం నార్హంతి పోడశీమ్ ॥
 కవచస్య ప్రసాదేన జీవన్ముక్తో భవేన్నరః
 సర్వజ్ఞః ధర్మసిద్ధిశో మనోయాయీ భవేద్ ధ్రువమ్ ॥
 ఇదం కవచమజ్ఞాత్వా భజేద్ యః శంకరం ప్రభుమ్ ।
 శతలక్షప్రజప్తోఽపి న మన్తః సిద్ధిదాయకః ॥

బ్ర హ్మ ణ్డ వి జ య శి వ క వ చం

స మ్పూ ర్ణ మ్ :

శ్రీకృష్ణ మహామంత్ర స్తోత్ర కవచములు

శ్రీ కృష్ణస్య సప్తదశాక్షరో మంత్రః

ఓం శ్రీం నమః శ్రీకృష్ణాయ పరిపూర్ణతమాయ స్వాహా.

బ్రహ్మణా కృతం శ్రీకృష్ణ స్తోత్రమ్

జయ జయ జగదీశ వద్దితచరణ నిర్గుణ నిరాకార స్వేచ్ఛా
మయ భక్తానుగ్రహ నిత్యవిగ్రహ గోపవేష మాయయా
మాయేశసువేశ సుశీల శాంత సర్వకాంత దాంత నితాంత
జ్ఞానానంద పరాత్పరతర ప్రకృతేః పర సర్వాంత రాత్మస్వరూప
నిర్లిప్త సాక్షిస్వరూప నృకాన్యక్త నిరంజన భారావతారణ
కరుణార్ణవ శోక సంతాపగ్రసన జరామృత్యుభయాధిహరణ
శరణపంజర భక్తానుగ్రహకాతర భక్త వత్సల భక్తసంచితధన
ఓం నమోఽస్తు తే ॥

సర్వస్వరూపం సర్వేశం సర్వకారణకారణమ్ ।

సర్వానిర్వచనీయం తం నమామి శివరూపిణమ్ ॥

నవీనజలదాకారం శ్యామసుందరవిగ్రహమ్ ।

స్థితం జన్తుభు సర్వేషు నిర్లిప్తం సాక్షిరూపిణమ్ ॥

స్వాత్మారామం పూర్ణకామం జగద్భ్యాపి జగత్పరమ్ ।

సర్వస్వరూపం సర్వేషాం బీజరూపం సనాతనమ్ ॥

సర్వాధారం సర్వవరం సర్వశక్తి సమన్వితమ్ ।

సర్వారాధ్యం సర్వగురుం సర్వమజ్జలకారణమ్ ॥

సర్వమస్త్రస్వరూపం చ సర్వసమృత్కరం వరమ్ ।

శక్తియుక్తమయుక్తం చ స్తామి స్వేచ్ఛామయం విభుమ్ ॥

శక్తిశం శక్తిబీజం చ శక్తిరూపధరం వరమ్ ।

సంసారసాగరే ఘోరే శక్తినౌకాసమన్వితమ్ ॥

కృపాటుం కర్ణధారం చ నమామి భక్తవత్సలమ్ ।

ఆత్మస్వరూపమేకాంతం లిప్తం నిర్లిప్తమేవ చ ॥

సగుణం నిర్గుణం బ్రహ్మ స్తామి స్వేచ్ఛాస్వరూపిణమ్ ।

సర్వేంద్రియాధిదేవం త్వామింద్రియాలయమేవ చ ॥

సర్వేంద్రియస్వరూపం చ విరాడ్రూపం నమామ్యహమ్ ।

వేదం చ వేదజనకం సర్వవేదాజ్ఞరూపిణమ్ ॥

సర్వమస్త్రస్వరూపం చ నమామి పరమేశ్వరమ్ ।

సారాత్సారతరం ద్రవ్యమపూర్వమనిరూపిణమ్ ॥

స్వతంత్ర మస్వతంత్రం చ యశోదానందనం భజే ।

శాంతం సర్వశరీరేషు తమదృష్ట మనూహకమ్ ॥

ధ్యానాసాధ్యం విద్యమానం యోగీంద్రిణాం గురుం భజే ।

రాసమణ్డలమధ్యస్థం రాసోల్లాససముత్సుకమ్ ॥

గోపీభిః సేవ్యమానం చ తం రాధేశం నమామ్యహమ్ ।

సతాం సదైవ సంతమసంతమసతామపి ॥

యోగీశం యోగసాధ్యం చ నమామి శివసేవితమ్ ।

మన్త్రబీజం మన్త్రరాజం మన్త్రదం ఫలదం ఫలమ్ ॥

మన్త్రసిద్ధిస్వరూపం తం నమామి చ పరాత్పరమ్ ।

సుఖం దుఃఖం చ సుఖదం దుఃఖదం పుణ్యమేవ చ ॥

పుణ్యప్రదం చ శుభదం శుభబీజం నమామ్యహమ్ ।

ఇత్యేవం స్తవనం కృత్వా దత్త్వా గాశ్చ సబాలకాన్ ॥

నిపత్యదణ్డవ ద్భామౌ రురోదప్రణనామ చ ।

దదర్శ చక్షుర్నీల్య విధాతా జగతాం మునే ॥

బ్రహ్మణా చ కృతం స్తోత్రం నిత్యం భక్త్యా చ యఃపఠేత్ ।

ఇహలోకే సుఖం భుక్త్వా యాత్యస్తే శ్రీహరేః పదమ్ ।

లభతేదాస్యమతులం స్థానమీశ్వరసన్నిధౌ ।

లభ్యా చ కృష్ణసాన్నిధ్యం పార్షదప్రవరో భవేత్ ॥

బ్రహ్మణాకృతం శ్రీకృష్ణస్తోత్రం సమూర్ణమ్

శ్రీ త్రైలోక్య విజయ కవచం

త్రైలోక్యవిజయ స్యాస్య కవచస్య ప్రజాపతిః॥

ఋషిశ్చంద్రశ్చ గాయత్రీ దేవో రానేశ్వరః స్వయమ్ ।
త్రైలోక్యవిజయః పాప్తా వినియోగః ప్రకీర్తితః॥

పరాత్పరం చ కవచం త్రిషు లోకేషు దుర్లభమ్ ।
ప్రణవో మే శిరః పాతు శ్రీకృష్ణాయ నమః సదా॥

సదా పాయాత్ కపాలం కృష్ణాయ స్వాహేతి పంచాక్షరః ।
కృష్ణేతి పాతు నేత్రే చ కృష్ణస్వాహేతి తారకమ్॥

హృద్యే నమః కత్తేనా భూలతా పాతు మే సదా ।
ఓం గోవిందాయ స్వాహేతి నాసికాం పాతు సంతతమ్॥

గోపాలాయ నమో గర్జ్హా పాతు మే సర్వతః సదా ।
ఓం నమో గోపాజ్ఞనేశాయ కర్ణా పాతు సదా మమ॥

ఓం కృష్ణాయ నమః శశ్వత్ పాతు మేఽధరయగ్మకమ్ ।
ఓం గోవిందాయ స్వాహేతి దంతావలిం మే సదాఽవతు॥

ఓం కృష్ణాయ దంతరథ్ధిం దంతోఽఽస్త్రిం క్షీం సదాఽవతు ।
ఓం శ్రీకృష్ణాయ స్వాహేతి జిహ్వాకాం పాతు మే సదా॥

రానేశ్వరాయ స్వాహేతి తాలుకం పాతు మే సదా ।
రాధికేశాయ స్వాహేతి కణ్ఠం పాతు సదా మమ॥

నమో గోపాఙ్గానేశాయ వక్షః పాతు సదా మమ!

ఓం గోపేశాయ స్వాహేతి స్కంధం పాతు సదా మమ॥

నమః కిశోరవేషాయ స్వాహా పృష్ఠం సదాఽవతు!

ఉదరం పాతు మే నిత్యం ముకుందాయ నమః సదా॥

ఓం హ్రీం క్లీం కృష్ణాయ స్వాహేతి కశాపాతు సదా మమ!

ఓం విష్ణవే నమో బాహూయుగ్మం పాతు సదా మమ॥

ఓం హ్రీం భగవతే స్వాహా నఖరం పాతు మే సదా!

ఓం నమో నారాయణాయేతి నఖరస్థం సదాఽవతు॥

ఓం హ్రీం హ్రీం పద్మనాభాయ నాభిం పాతు సదామమ!

ఓం సర్వేశాయ స్వాహేతి కంఠాలం పాతు మే సదా॥

ఓం గోపీరమణాయ స్వాహా నితమ్బం పాతు మే సదా!

ఓం గోపీరమణనాథాయ పాదౌ పాతు సదా మమ॥

ఓం హ్రీం శ్రీం రసికేశాయ స్వాహా సర్వం సదాఽవతు!

ఓం కేశవాయ స్వాహేతి మమ కేశాన్ సదాఽవతు ॥

నమః కృష్ణాయ స్వాహేతి బ్రహ్మరస్థం సదాఽవతు ।

ఓం మాధవాయ స్వాహేతి లోమాని మే సదాఽవతు ।

ఓం హ్రీం శ్రీం రసికేశాయ స్వాహా సర్వం సదాఽవతు ॥

పరిపూర్ణతమః కృష్ణః ప్రాచ్యం మాం సర్వదాఽవతు ।

స్వయం గోలోకనాథో మా మాగ్నేయ్యాం దిశిరక్షతు ।
 పూర్ణబ్రహ్మస్వరూపశ్చ దక్షిణే మాం సదాఽవతు ।
 నైఋత్యాం పాతుమాం కృష్ణఃపశ్చిమే పాతుమాం హరిః॥
 గోవిందః పాతు మాం శశ్వద్ వాయవ్యాం దిశి నిత్యశః ।
 ఉత్తరే మాం సదా పాతు రసికానాం శిరోమణిః ।
 విశాన్యాం మాం సదా పాతు బృహ్దావనవిహారకృత్ ।
 బృహ్దావనీ పాణనాథః పాతు మా మూర్ధ్వదేశతః ॥
 సదైవ మాధవః పాతు బలిహారీ మహాబలః ।
 జలే స్థలే చాంతరిక్షే నృసింహః పాతు మాం సదా ॥
 స్వప్నే జాగరణే శశ్వత్ పాతు మాం మాధవః సదా ।
 సర్వాంతరాత్మా నిర్లిప్తో రక్ష మాం సర్వతో విభుః ॥
 పంచుతి :
 ఇతి తే కథితం వత్స! సర్వమస్త్రాఘవిగ్రహమ్ ।
 త్రైలోక్యవిజయం నామ కవచం పరమాద్భుతమ్ ॥
 మయా శ్రుతం కృష్ణవక్త్రాత్ ప్రవక్తవ్యం న కస్యచిత్ ।
 గురు మభ్యర్చ్య విధివత్ కవచం ధారయే త్తు యః ॥
 కణ్ఠే వా దక్షిణే బాహూ సోఽపి విష్ణు ర్న సంశయః ।
 న చ భక్తో వసేద్ యత్ర లక్ష్మీ ర్వాణీ వసే త్తతః ॥
 యది స్యాత్ సిద్ధికవచో జీవన్ముక్తో భవేత్తు సః ।
 నిశ్చితం కోటివర్షాణాం పూజాయాః ఫల మాప్నుయాత్ ॥

రాజసూయసహస్రాణి వాజపేయశతాని చ ।
 అశ్వమేధాయుతాన్యేవ సరమేధాయుతాని చ ।
 మహాదానాని యాన్యేవ ప్రాదక్షిణ్యం భువస్తథా ।
 త్రైలోక్యవిజయస్యాస్య కలాం నార్హంతి షోడశీమ్ ।
 ప్రతోపవాసనియమస్వాధ్యాయాధ్యయనం తపః ।
 స్నానం చ సర్వతీర్థేషు నాస్యార్హంతి కలామపి ।
 సిద్ధిత్వ మమరత్వం చ దాస్యత్వం శ్రీహరే రపి ।
 యది స్యాత్ సిద్ధికవచః సర్వం ప్రాప్నోతి నిశ్చితమ్ ।
 స భవేత్ సిద్ధికవచో దశలక్షం జపేత్తు యః ।
 యో భవేత్ సిద్ధికవచః సర్వజ్ఞః స భవేద్ భ్రువమ్ ।
 ఇదం కవచ మజ్ఞాత్వా భజేత్ కృష్ణం సుమస్తధీః ।
 కోటికల్పప్రజప్తోఽపి న మస్త్రీః సిద్ధిదాయకః ॥
 గృహీత్వా కవచం వత్స! మహీం నిఃక్షత్రియాం కురు ।
 త్రిస్సప్తకృత్వో నిశ్శంకః సదానన్తోఽవలీలయా ।
 రాజ్యం దేయం శిరో దేయం ప్రాణా దేయాశ్చ పుత్రక ! ।
 ఏవం భూతం చ కవచం న దేయం ప్రాణసంకటే ॥

ఇతి శ్రీబ్రహ్మవైవర్తమహాపురాణే గణపతిఖండే

శివప్రసాదత్రైలోక్యవిజయకవచమ్

సంపూర్ణమ్

శ్రీరాధామంత్రస్తోత్ర కవచములు

శ్రీరాధా మహామంత్రమ్

ఓం రాధాయై స్వాహా

ఉద్ధవకృత శ్రీరాధా స్తోత్రమ్

వందే రాధాపదామ్భోజం బ్రహ్మాదిసురవన్నితమ్ ।
యత్కిర్తికీర్తనేనైవ పునాతి భువనత్రయమ్ ॥

నమో గోలోకవాసిన్యై రాధికాయై నమోనమః ।
శతశృంగనివాసిన్యై చంద్రావత్యై నమోనమః ॥

తులసీవనవాసిన్యై బృందారణ్యై నమోనమః ।
రాసమణ్డలవాసిన్యై రాసేశ్వర్యై నమోనమః ॥

విరజాతీరవాసిన్యై బృందాయై చ నమోనమః ।
బృందావనవిలాసిన్యై కృష్ణాయై చ నమోనమః ॥

నమః కష్టప్రియాయై చ శాంతాయై చ నమోనమః ।
కృష్ణ వక్షః స్థితాయై చ తత్త్రియాయై నమోనమః ॥

నమోవైకుంఠవాసిన్యై మహాలక్ష్మ్యై నమోనమః ।
విద్యాధిష్ఠాత్మదేవ్యై చ సరస్వత్యై నమోనమః ॥

సర్వైశ్వర్యాధిదేవ్యై చ కమలామై నమోనమః ।
పద్మనాభప్రియామై చ పద్మామై చ నమోనమః ॥

మహావిష్ణోశ్చ మాత్రే చ పరాధ్యాయై నమోనమః ।
నమః సింధుసుతామై చ మర్త్యలక్ష్మ్యై నమోనమః ॥

నారాయణప్రియామై చ నారాయణ్యై నమోనమః ।
నమోఽస్తు విష్ణుమాయామై వెంకట్యై చ నమోనమః ॥

మహామాయా స్వరూపాయై సమృధాయై నమోనమః ।
నమః కళ్యాణరూపిత్యై శుభాయై చ నమోనమః ।

మాత్రే చతుర్ణాం వేదానాం సావిత్ర్యై చ నమోనమః ।
నమోఽస్తు బుద్ధిరూపాయై జ్ఞానదాయై నమోనమః ॥

నమోదుర్గవినాశిత్యై దుర్గాదేవ్యై నమోనమః ।
తేజస్తు సర్వదేవానాం పురా కృతయుగే ముదా ॥

అధిష్టాన కృతాయై చ ప్రకృత్యై చ నమోనమః ।
నమస్త్రీపురహారిణ్యై త్రిపురాయై నమోనమః ॥

సుందరీషు చ రమ్యాయై నిర్గుణాయై నమోనమః ।
నమో నిద్రాస్వరూపాయై నిర్గుణాయై నమోనమః ॥

నమో దక్షసుతాయై చ నమః సత్యై నమోనమః ।
నమః శైలసుతాయై చ పార్వత్యై చ నమోనమః ॥

నమో నమస్తపస్విన్యై హ్యుమాయై చ నమోనమః ।
నిరాహారస్వరూపాయై హ్యపర్ణాయై నమోనమః ॥

గౌరీలోకవిలాసిన్యై నమో గౌర్యై నమోనమః
నమః కైలాసవాసిన్యై మహేశ్వర్యై నమోనమః ॥

నిద్రాయై చ దయాయై చ శ్రద్ధాయై చ ననమోమః ।
నమో ధృత్యైక్షమానాయై చ లజ్జాయై చ నమోనమః ॥

తృష్ణాయై క్షుత్స్వరూపాయై స్థితికర్యై నమోనమః ।
నమః సంహారరూపిణ్యై మహామూర్త్యై నమోనమః ॥

భయాయై చాభయాయై చ ముక్తిదాయై నమోనమః ।
నమః స్వధాయై స్వాహాయై శాన్త్యై కాన్త్యై నమోనమః ॥

సమస్తప్త్యై చ పుష్ప్త్యై చ దయాయై చ నమోనమః ।
నమో నిద్రాస్వరూపాయై శ్రద్ధాయై చ నమోనమః ॥

క్షుత్పిపాసాస్వరూపాయై లజ్జాయై చ నమోనమః ।
నమోధృత్యైక్షమానాయై చ చేతనాయై నమోనమః ॥

సర్వశక్తి స్వరూపిణ్యై సర్వమాత్రే నమోనమః ।
అగ్నోదాహ స్వరూపాయై భద్రాయై చ నమోనమః ॥

శోభాయై పూర్ణచంద్రే చ శరత్పద్మే నమోనమః ।
నాస్తి భేదోయథాదేవీ దుగ్ధధావల్యయోః సదా ॥

యథైవ గన్ధభూమ్యోశ్చ యథైవ జలశైత్యయోః ।
యథైవ శబ్దనభశోఽన్యోతిః సూర్యకయోర్యథా ॥

లోకే వేదే పురాణే చ రాధామాధవయోన్మథా ।
చేతనం కురుకశ్యాణీ దేహీ మాముత్తరం సతి ॥

ఇత్యుక్త్వా చోద్ధవస్తత ప్రణనామ పునఃపునః ।
ఇత్యుద్ధవకృతం స్తోత్రం యః పఠేద్ భక్తిపూర్వకమ్

ఇహలోకే సుఖం భుక్త్వా యాత్యస్తే హరిమన్దిరమ్ ।
నభవేద్ బన్ధువిచ్ఛేదో రోగఃశోకః సదారుణః ॥

ప్రోషితా స్త్రీలభేత్ కాన్తం భార్యాభేదీ లభేత్ ప్రియామ్
అపుత్రో లభతే పుత్రాం నిర్ధనో లభతే ధనమ్ ॥

నిర్భూమిర్లభతే భూమిం ప్రజాహీనో లభేత్ ప్రజామ్ ।
రోగాద్విముచ్యతే రోగీ బద్ధో ముచ్యేత బన్ధనాత్ ॥

భయాన్ముచ్యేత భీతస్తు ముచ్యేతాపన్న ఆపదః ।
అస్పృష్ట కీర్తిః సుయశా మూర్ఖో భవతి పద్మితః ॥

ఉద్ధవకృత శ్రీ రాధాస్తోత్రము సమూర్ణమ్

శ్రీ రాధా కవచమ్

శ్రీ మహాదేవ ఉవాచ :-

శ్రీజగన్మణ్మలస్యాస్య కవచస్య ప్రజాపతిః ॥
 ఋషిశ్చంద్రోఽస్య గాయత్రీదేవిరాసేశ్వరీ స్వయమ్ ।
 శ్రీకృష్ణభక్తిసంప్రాప్తా వినియోగః ప్రకీర్తితః ॥
 శిష్యస్యకృష్ణభక్తాయ బ్రాహ్మణాయ ప్రకాశయేత్ ।
 శతాయ పరశిష్యాయ దత్త్వామృత్యుమవాపున్నయాత్ ॥
 రాజ్యందేయం శిరోదేయం న దేయం కవచం ప్రియే ।
 కణ్ఠేఽపతమిదం భక్త్యా కృష్ణేన పరమాత్మనా ॥
 మయా దృష్టం చ గోలోకే బ్రహ్మణా విష్ణునా పురా ।
 ఓం రాధేతి చతుర్థ్యంతం వహ్నిజాయంతమేవ చ ॥
 కృష్ణేనోపాసితో మన్తః కల్పవృక్షః శిరోఽవతు ।
 ఓం హ్రీం శ్రీం రాధీకాజేఽంతం వహ్నిజాయంతమేవ చ
 కపాలం నేత్రయుగ్మం చ శోత్రయుగ్మం సదావతు ।
 ఓం ఐం హ్రీం శ్రీ రాధికాయై వహ్నిజాయంతమేవ చ॥
 మస్తకం కేశసంఘాశ్చ మన రాజః సదాఽవతు ।
 ఓం రాం రాధాం చతుర్థ్యంతం వహ్నిజాయంతమేవ చ॥
 సర్వసిద్ధిప్రదః పాతుకపోలం నాసికాం ముఖమ్ ।
 క్లీం హ్రీం కృష్ణప్రియాం జేఽంతం కణ్ఠం పాతు నమోస్తకమ్
 ఓం రాం రాసేశ్వరీం జేఽంతం స్కంధం పాతు నమోస్తకమ్ ।
 ఓం రాం రాసవిలాసిన్యై స్వాహా పృష్ఠం సదావతు ॥

బృన్దావన విలాసినై స్వాహా వక్షః సదాఽవతు ।

తులసీవనవాసినై స్వాహా పాతు నితమ్బకమ్ ॥

కృష్ణప్రాణాధికాం జేఽన్తం స్వాహాన్తం ప్రణవాదికమ్ ।

పాదయుగ్మం చ సర్వాజ్ఞం సంతతం పాతు సర్వతః ॥

ప్రాచ్యాం రక్షతు సా రాధావహ్నా కృష్ణప్రియాఽవతు ।

దక్షే రాసేశ్వరీ పాతు గోపీశా నైఋతేఽవతు ॥

పశ్చిమే నిర్గుణా పాతు వాయవ్యే కృష్ణపూజితా ।

ఉత్తరే సంతతం పాతుమూలప్రకృతిరీశ్వరీ ॥

సర్వేశ్వరీ సదై శాన్యాం పాతుమాం సర్వపూజితా ।

జలే స్థలే చాన్తరిక్షే స్వప్నే జాగరణే తథా ॥

మహావిష్ణోశ్చ జననీ సర్వతః పాతు సంతతమ్ ।

కవచం కథితం దుర్గే శ్రీ జగన్మణ్డలం పరమ్ ॥

యస్మై కస్మై నదాతవ్యం గుహ్యద్గుహ్యతరం పరమ్ ।

తవస్నేహాన్మయాఽఽఖ్యాతం న్రవక్తవ్యం న కస్యచిత్ ॥

గురుమభ్యర్చ్య విధివద్వస్త్రాలంకారచంద్రనైః ।

కణ్ఠే వా దక్షిణే బాహౌ ధృత్వా విష్ణుసమో భవేత్ ॥

శతలక్ష జపేనైవ సిద్ధంచ కవచం భవేత్ ।

యది స్యాత్సిద్ధకవచో న దగ్ధో వహ్నినాభవేత్ ॥

వీతస్మాత్కవచా ద్దుర్గేరాజా దుర్యోధనఃపురా ।

విశారదో జలస్తమ్భే వహ్నిస్తమ్భే చ నిశ్చితమ్ ॥

మయాసనత్కుమారాయ పురాదత్తం చ పుష్కరే।

సూర్య పర్వణి మేరౌ చ స సాన్దిపనయే దదౌ॥

బలాయ తేన దత్తం చ దదౌ దుర్యోధనాయ సః।

కవచస్య ప్రసాదేన జీవన్ముక్తో భవేన్నరః॥

నిత్యం పఠతి భక్త్యేదం తస్మిన్ప్రసాదశ్చ యః।

విష్ణుతుల్యో భవేన్నిత్యం రాజసూయఫలం లభేత్॥

స్నానేన సర్వతీర్థానాం సర్వదానేన యత్ఫలమ్।

సర్వవ్రతోపవాసేన పృథివ్యాశ్చ సదక్షిణౌః॥

సర్వయజ్ఞేషు దీతాయాం నిత్యం వై సత్యరక్షణే।

నిత్యం శ్రీకృష్ణ సేవాయాం కృష్ణవై వేద్యభక్షణే॥

పారే చతుర్ణాం వేదగాం యత్ఫలం చ లభేన్నరః।

తత్ఫలం లభతే నూనం పఠనాత్కవచస్య చ॥

రాజద్యౌరే శ్మశానే చ సింహవాన్ప్రభూన్వితే వనే।

దావాగ్నా సంకటే చైవ దస్యచౌరాన్వితే భయే॥

కారాగారే విషద్గ్రస్తే ఘోరే చ దృఢబద్ధనే।

వ్యాధియుక్తో భవేన్ముక్తో ధారణాత్కవచస్య చ॥

ఋతేస్సతత్కథితం దుర్గే తవై వేదం మహేశ్వరి।

త్వమేవ సర్వరూపా మాం మాయా పృచ్ఛసి మాయయా॥

శ్రీ రాధాకవచమ్ సమ్పూర్ణమ్

శ్రీ మహాలక్ష్మీ మహామంత్రస్తోత్ర కవచములు

శ్రీ మహాలక్ష్మీ షోడశాక్షర మంత్రము

ఓం హ్రీం శ్రీ క్లిం నమో మహాలక్ష్మ్యై హరిషియాయై
స్వాహా ॥

ఇ ం ద్ర కృ తం శ్రీ మ హా ల క్ష్మీ స్తో త్ర మ్

ఇన్ద్ర ఉవాచ :

ఓం నమః కమలవాసిన్యై నారాయణ్యై నమోనమః,
కృష్ణప్రియాయై సారాయై పద్మాయై చ నమోనమః॥

పద్మపతేక్షణాయై చ పద్మాస్యాయై నమోనమః,
పద్మాసనాయై పద్మిన్యై వైష్ణవ్యై చ నమోనమః ॥

సర్వసంస్కారూపాయై సర్వధాత్రై నమోనమః ।
సుఖదాయై మోక్షదాయై సిద్ధిదాయై నమోనమః॥

హరిభక్తిప్రదాత్రై చ హర్షదాత్రై నమోనమః ।
కృష్ణవక్షః స్థితాయై చ కృష్ణేశాయై నమోనమః ॥

కృష్ణశోభాస్వరూపాయై రత్నపద్మే చ శోభనే ।
సంపూర్ణాధిష్ఠాతృదేవ్యై మహాదేవ్యై నమోనమః ॥

సంసారాధిష్ఠాతృదేవ్యై చ సంసారాయై చ నమోనమః ।
నమో బుద్ధిస్వరూపాయై బుద్ధిదాయై నమోనమః॥

వైకుంఠే యా మహాలక్ష్మీర్లక్ష్మీః క్షీరోదసాగరే।
 స్వర్గలక్ష్మీరింద్రగేహే రాజలక్ష్మీనృపాలయేః
 గృహలక్ష్మీశ్చ గృహిణాం గేహే చ గృహదేవతా।
 సురభీ సా గవాం మాతా దక్షిణా యజ్ఞకామినీ ॥
 అదితీర్దేవమాతా త్వం కమలా కమలాలయే।
 స్వాహా త్వం చ హవిర్దానే కవ్యదానే స్వధా స్మృతా॥
 త్వం హి విష్ణుస్వరూపా చ సర్వాధారా వసుస్థరా।
 శుద్ధ సత్త్వ స్వరూపా త్వం నారాయణ పరాయణా॥
 క్రోధహింసావర్జితా చ వరదా చ శుభాననా।
 పరమార్థప్రదా త్వం చ హరిదాస్యప్రదా పరా॥
 యయా వినా జగత్ సర్వం భస్మీభూతమసారకమ్।
 జీవన్ముతం చ విశ్వం చ శవతుల్యం యయా వినా॥
 సర్వేషాం చ పరా త్వం హి సర్వబాన్ధవరూపిణీ।
 యయా వినా న సమాభిష్యో బాన్ధవై రాబ్ధవః సదా॥
 త్వయా హీనో బన్ధుహీనస్త్వయా యుక్తః సబాన్ధవః।
 ధర్మార్థకామమోక్షాణాం త్వం చ కారణరూపిణీ॥
 యథా మాతా స్తనన్ధానాం శిశూనాం శైశవే సదా।
 తథా త్వం సర్వదా మాతా సర్వేషాం సర్వరూపతః॥
 మాతృహీనః స్తనత్యక్తః స చేజ్జీవతి దైవతః।
 త్వయా హీనో జనః కోఽపి న జీవత్యేవ నిశ్చింతమ్॥

సుప్రసన్నస్వరూపా త్వం మాం ప్రసన్నా భవామ్భికే,
వైరిగ్రస్తం చ విషయం దేహి మహ్యం సనాతని॥

వయం యావత్త్వయా హీనా బన్ధహీనాశ్చ భిక్షుకాః,
సర్వసమ్పద్విహీనశ్చ తావదేవ హరిప్రియే॥

రాజ్యం దేహి శ్రీయం దేహి బలం దేహి సురేశ్వరి,
కీర్తిం దేహి ధనం దేహి యశో మహ్యం చ దేహివై ॥

కామం దేహి మతిం దేహి భోగాన్ దేహి హరిప్రియే,
జ్ఞానం దేహి చ ధర్మం చ సర్వసౌభాగ్యమిచ్ఛితమ్॥

ప్రభావం చ ప్రతాపం చ సర్వాధికారమేవ చ,
జయం పరాక్రమం బుద్ధే పరమైశ్వర్య మేవ చ॥

ప ల ఖ తి :

ఇదం స్తోత్రం మహాపుణ్యం త్రిసంధ్యం యః పఠేన్నరః,
కుబేరతుల్యః స భవేత్ రాజరాజేశ్వరో మహాన్॥

సిద్ధస్తోత్రం యది పఠేత్ సోఽపి కల్పతరుర్నరః ।
పశ్చలక్ష జపేనైవ స్తోత్ర సిద్ధిర్భవేన్నృణామ్ ॥

సిద్ధిస్తోత్రం యది పఠేన్మాసమేకం చ సంయతః।
మహాసుఖి చ రాజేన్ద్రో భవిష్యతి స సంశయః॥

ఇతి శ్రీమహాలక్ష్మీ స్తోత్రం సంపూర్ణమ్

సర్వైశ్వర్యప్రదం శ్రీమహాలక్ష్మీకవచమ్

శ్రీనారాయణ ఉవాచ ;

సర్వసంప్రత్యక్షదస్యాస్య కవచస్య ప్రజాపతిః ।

ఋషిశ్చంద్రశ్చ బృహతీ దేవీ పద్మాలయా స్వయమ్॥

ధర్మార్థకామమోక్షేషు వినియోగః ప్రకీర్తితః ।

పుణ్యబీజం చ మహతాం కవచం పరమాద్భుతమ్ ॥

ఓం హ్రీం కమలవాసిన్యై స్వాహా మే పాతుమస్తకమ్ ।

శ్రీం మే పాతు కపాలం చ లోచనే శ్రీం శ్రియై నమః ॥

ఓం శ్రీం శ్రియై స్వాహేతి చ కర్ణయుగ్మం సదాఽవతు,

ఓం శ్రీం హ్రీం క్లీం మహాలక్ష్మ్యై స్వాహామే పాతునాసికామ్॥

ఓం శ్రీం పద్మాలయాయై చ స్వాహా దంతం సదాఽవతు,

ఓం శ్రీం కృష్ణప్రియాయై చ దంతరస్థ్రం సదాఽవతు॥

ఓం శ్రీం నారాయణేశాయై మమ కణ్ఠం సదాఽవతు,

ఓం శ్రీం కేశవకాంతాయై మమ స్కంధం సదాఽవతు॥

ఓం శ్రీం పద్మనివాసిన్యై స్వాహా నాభిం సదాఽవతు,

ఓం హ్రీం శ్రీం సంసారమాత్రే మమవక్షః సదాఽవతు॥

ఓం శ్రీం శ్రీం కృష్ణకాంతాయై స్వాహా పృష్ఠం సదాఽవతు,

ఓం హ్రీం శ్రీం శ్రియై స్వాహా మమ హస్తా సదాఽవతు॥

శ్రీం నివాసకాంతాయై మమ పాదౌ సదాఽవతు |
 హీం శ్రీం క్షీం శ్రియై స్వాహా సర్వాజ్ఞం మే సదాఽవతు
 చ్యాం పాతు మహాలక్ష్మీ రాగ్నేయ్యాం కమలాలయా |
 మ్మా మాం దక్షిణే పాతు నై ఋత్యాం శ్రీహరిప్రియా ||
 స్మలయా పశ్చిమే మాం వాయవ్యాం పాతు శ్రీఃస్వయమ్
 ప్తరే కమలా పాతు ఐశాన్యాం సింధుకన్యకా ||
 రాయణే చ పాతూర్ధ్వమథో విష్ణుప్రియాఽవతు,
 తం సర్వతః పాతు విష్ణుప్రాణాధికా మమ ||

౨ శ్రుతి

, తే కథితం వత్స సర్వమన్త్రాఘవిగ్రహమ్ |
 క్షైశ్వర్యప్రదం నామకవచం పరమాద్భుతమ్ ||

వర్ణపర్వతమ్ దత్త్వా మేరుతుల్యం ద్విజాతయే |
 త్ ఫలం లభతే ధర్మీ కవచేన తతోఽధికమ్ ||

రుమభ్యర్చ్య విధివత్ కవచం ధారయేత్తు య
 నే వా దక్షిణే బాహూ స శ్రీమాన్ ప్రతిపన్నః ||

వ్యాఖ్యాస్వరూపా యా దేవీ వ్యాఖ్యాధిష్ఠాత్మదేవతా ।
 భ్రమసిద్ధాంతరూపా యా తస్యై దేవ్యై నమోనమః ॥

స్మృతిశక్తిర్జ్ఞానశక్తిర్భుద్ధిశక్తిస్వరూపిణీ ।

ప్రతిభా కల్పనా శక్తిర్యా చ తస్యై నమోనమః ॥

ఇత్యుక్త్వా యాజ్ఞవల్క్యశ్చ భక్తిసమ్రాత్మకస్థరః ।
 ప్రణనామ నిరాహారో రురోద చ ముహుర్ముహుః ॥

తదా జ్యోతిః స్వరూపా సా తేన దృష్టాప్యవా చ తమ్ ।
 సుకవీన్ద్రో భవేత్యుక్త్వా వైకుణ్ఠం చ జగామ హ ॥

యాజ్ఞవల్క్యకృతం వాణీస్తోత్రమేతత్తు యఃపఠేత్ ।
 స కవీన్ద్రో మహావాగ్మీ బృహస్పతిసమో భవేత్ ॥

మహామూర్ఖశ్చ దుర్మేధా వర్షమేకం యదా పఠేద్ ।
 స పణితశ్చ మేధావీ సుకవిశ్చ భవేద్ ధ్రువమ్ ॥

ఇతి యాజ్ఞవల్క్యకృత వాగ్దేవతీస్తోత్రం సంపూర్ణమ్

విశ్వజయంనామ శ్రీపరస్వతీ కవచమ్

బ్రహ్మ ఉవాచ :

శృణు వత్స ప్రవక్ష్యామి కవచం సర్వకామదమ్ ।
శ్రుతిసారం శ్రుతిముఖం శ్రుత్యుక్తం శ్రుతిపూజితమ్ ॥

ఉక్తం కృష్ణేన గోలోకే మహ్యం బృందావనే వనే ।
రాసేశ్వరేణ విభునా రాసే వై రాసమణ్డలే ॥

అతీవ గోపనీయం చ కల్పవృక్షసమం పరమ్ ।
అశ్రుతాద్భుతమన్తాణాం సమూహైశ్చ సమన్వితమ్ ॥

యద్ ధృత్వా భగవాన్ చ్చక్రః సర్వదైత్యేషు పూజితః ।
యద్ ధృత్వా పఠనాద్ బ్రహ్మన్ బుద్ధిమాంశ్చ బృహస్పతిః॥
పఠనాద్ధారణాద్వాగ్మీ కవీంద్రో వాల్మీకో మునిః ।
స్వాయంభువో మనుశ్చైవ యద్ ధృత్వా సర్వపూజితః ॥

కణాదో గౌతమః కణ్వః పాణినిః శాకటాయనః ।
గ్రంథం చకార యద్ ధృత్వా దక్షః కాత్యాయనః స్వయమ్ ॥

ధృత్వా వేదవిభాగం చ పురాణాన్యఖిలాని చ ।
చకార లీలామాత్రేణ కృష్ణద్వైపాయనః స్వయమ్ ॥

శాతాతపశ్చ సంవత్సరే వశిష్ఠశ్చ పరాశరః ।
యద్ధృత్వా పఠనాద్ గ్రంథం యాజ్ఞవల్క్యశ్చకార సః ॥

ఋష్యశృజ్ఞో భరద్వాజశ్చాస్త్రీకో దేవలస్తథా ।

జైగీషవ్యోఽథ జాబాలిర్యద్ ధృత్వా సర్వపూజితాః ॥

కవచస్యాస్య విప్రేంద్ర ఋషిరేవ ప్రజాపతిః ।

స్వయం ఛందశ్చ బృహతీ దేవతాశారదామ్బికా ॥

సర్వతత్త్వపరిజ్ఞానే సర్వార్థసాధనేషు చ ।

కవితాసు చ సర్వాసు వినియోగః ప్రకీర్తితః ॥

శ్రీం హ్రీం సరస్వత్యై స్వాహా శిరో మే పాతు సర్వతః ।

శ్రీం వాగ్దేవతాయై స్వాహా భాలం మే సర్వదాఽవతు ॥

ఓం సరస్వత్యై స్వాహేతి శ్రోత్రే పాతు నిరస్తరమ్ ।

ఓం శ్రీం హ్రీం భారత్యై స్వాహా నేత్రయుగ్మం సదాఽవతు ॥

ఐం హ్రీం వాగ్వాదివ్యై స్వాహా నాసాం మే సర్వతోఽవతు ।

ఓం హ్రీం విద్యాధిష్ఠాతృదేవ్యై స్వాహా ఓష్ఠం సదావతు ॥

ఓం శ్రీం హ్రీం బ్రాహ్మ్యై స్వాహేతి దస్తపంక్తిం సదావతు ।

ఐమిత్యేకాక్షరో మన్తౌ మమ కణ్ఠం సదావతు ॥

ఓం శ్రీం హ్రీం పాతు మే గ్రీవాం స్కన్ధౌ మే శ్రీం

సదావతు ।

ఓం శ్రీం విద్యాధిష్ఠాతృదేవ్యై స్వాహా వక్షః సదావతు ॥

ఓం హ్రీం విద్యాస్వరూపాయై స్వాహా మే పాతు నాభికామ్ ।

ఓం హ్రీం క్లీం వాణ్యై స్వాహేతి మమ హస్తా సదాఽవతు ॥

ఓం సర్వవర్ణాత్మికాయై పాదయుగ్మం సదాఽవతు ।

ఓం వాగాధిష్ఠాతృదేవ్యై స్వాహా సర్వం సదాఽవతు ।

ఓం సర్వకణ్ఠవాసిన్యై స్వాహా ప్రాచ్యం సదాఽవతు ।

ఓం హ్రీం జిహ్వగ్రవాసిన్యై స్వాహాగ్నిదిశి రక్షతు ॥

ఓం ఐం హ్రీం శ్రీం క్లీం సరస్వత్యై బుధజనన్యైస్వాహా ।

సతతం మన్త్రారాజోఽయం దక్షిణే మాం సదాఽవతు ॥

ఐం హ్రీం శ్రీం త్యక్టరో మన్త్రో నైఋత్యాం మే
సదాఽవతు ।

కవిజిహ్వగ్రవాసిన్యై స్వాహా మాం వారుణేఽవతు ॥

ఓం సర్వామ్బికాయై స్వాహా వాయవ్యే మాం సదాఽవతు ।

ఓం ఐం శ్రీం గద్యపద్యవాసిన్యై స్వాహా
మాముత్తరేఽవతు ॥

ఐం సర్వశాస్త్రవాసిన్యై స్వాహైశాన్యాం సదాఽవతు ।

ఓం హ్రీం సర్వపూజితాయై స్వాహా చోర్ధ్వం సదాఽవతు ॥

ఐం హ్రీం పుస్తకవాసిన్యై స్వాహాధో మాం సదాఽవతు ।

ఓం గ్రన్థబీజరూపాయై స్వాహా మాం సర్వతోఽవతు ।

ఇతి తే కథితం విప్రబ్రహ్మమన్త్రాఘవిగ్రహమ్ ।

ఇదం విశ్వజయు నామ కవచం బ్రహ్మరూపకమ్ ।

పురా శ్రుతం ధర్మవక్త్రాత్ పర్వతే గన్ధమాదనే ।
 తవ స్నేహాన్మయాఽఽభ్యాతం ప్రవక్తవ్యం న కస్యచిత్ ।
 గురుమభ్యర్చ్య విధివద్వస్త్రాల్లజ్జ్వలచంద్రనైః ।
 ప్రణమ్య దణ్డవదూభమా కవచం ధారయేత్ సుధీః ।
 పంచలక్షజపేనై వ సిద్ధం తు కవచం భవేత్ ।
 యది స్యాత్ సిద్ధకవచో బృహస్పతినమో భవేత్ ।
 మహావాగ్మీ కవీంద్రీశ్చ త్రైలోక్యవిజయీ భవేత్ ।
 శక్నోతి సర్వం జేతుం చ కవచస్య ప్రభావతః ॥

ఇతి విశ్వజయంనామ శ్రీసరస్వతీకవచం సంపూర్ణమ్.

శ్రీ సూర్య మంత్ర స్తోత్ర కవచములు

శ్రీ సూ ర్య మ హా మం త్ర ము

ఓం హ్రీం నమో భగవతే సూర్యాయ పరమాత్మనేస్వాహా

శ్రీ సూ ర్య స్త వ రా జ ము

బ్రహ్మోవాచ :

త్వం బ్రహ్మ పరంధాను జ్యోతిరూపం సనాతనమ్ ।
 త్వా మహం స్తోతు మిచ్ఛామి భక్తానుగ్రహకారకమ్ ॥
 త్రైలోక్యలోచనం లోకనాథం పాపప్రమోచనమ్ ।
 తపసాం ఫలదాతారం దుఃఖదం పాపినాం నదా ॥

కర్మానురూపఫలదం కర్మబీజం దయానిధిమ్ ।

కర్మరూపం క్రియారూప మరూపం కర్మబీజకమ్ ॥

బ్రహ్మవిష్ణుమహేశానా మిశం చ త్రిగుణాత్మకమ్ ।

వ్యాధిదం వ్యాధిహంతారం శోకమోహభయాపహమ్ ॥

సుఖదం మోక్షదం సారం భక్తిదం సర్వకామదమ్ ।

సర్వేశ్వరం సర్వరూపం సాక్షిణం సర్వకర్మణమ్ ।

ప్రత్యక్షం సర్వలోకా నా మప్రత్యక్ష మనూహకమ్ ।

శశ్వద్ రసహరం పశ్చాద్ రసదం సర్వసిద్ధిదమ్ ।

సిద్ధస్వరూపం సిద్ధేశం సిద్ధానాం పరమం గురుమ్ ।

స్తవరాజ మితి ప్రోక్తం గుహ్యోద్ గుహ్యతరం పరమ్ ।

ఇతి శ్రీ సూర్య స్తోత్రం సంపూర్ణమ్.

జగద్విలక్షణంనామ శ్రీ సూర్య కవచమ్

ఇంద్రప్రతి గురుణోక్తం సూర్యకవచమ్

బృహస్పతి రువాచ :

ఇంద్ర శృణు ప్రవక్ష్యామి కవచం పరమాద్భుతమ్ ।

యద్ ధృత్వా వసునయః పూతా జీవన్ముక్తాశ్చ భారతే ॥

కవచం విభ్రతో వ్యాధి ర్న యాతి సంనిధిం భియా ।

యథా దృష్ట్వా వై నరేయం పలాయన్తే భుజ్జమాః ॥

శుద్ధాయ గురుభక్తాయ స్వశిష్యాయ ప్రకాశయేత్ ।
ఖిలాయ పరశిష్యాయ దత్త్వా మృత్యు మవాపున్నయాత్ ॥

జగద్విలక్షణ స్యాస్య కవచస్య ప్రజాపతిః ।
ఋషి శ్చంద్రశ్చ గాయత్రీ దేవో దినకరః స్యయన్ ॥

వ్యాధిప్రణాశే సౌందర్యే వినియోగః ప్రకీర్తితః ॥

సద్యో రోగహరం సారం సర్వపాపప్రణాశనమ్ ।

ఓం క్లీం హ్రీం శ్రీం శ్రీసూర్యాయ స్వాహా మే పాతు

మస్తకమ్ ॥

అష్టాదశాక్షరో మస్త్రీః కపాలం మే సదాఽవతు ।

ఓం హ్రీం హ్రీం శ్రీం శ్రీం సూర్యాయ స్వాహా మే పాతు

నాసికామ్ ॥

చక్షు ర్మే పాతు సూర్యశ్చ తాలుకాం చ వికర్తనః॥

భాస్కరో మేఽధరం పాతు దంతాన్ దినకరః సదా ॥

ప్రచణ్డః పాతు గణ్డం మే మార్తాణ్డః కర్ణమేవ చ ।

మిహిరశ్చ సదా స్కన్ధౌ పూషా జజ్ఞే సదాఽవతు ॥

వక్షః పాతు రవిః శశ్వ న్నాభిం సూర్యః స్వయం సదా ।

కంఠం మే సదా పాతు సర్వదేవనమస్కృతః ॥

కరౌ పాతు సదా బ్రధ్నః పాతు పాదౌ ప్రభాకరః ।

విభాకరో మే సర్వాజ్ఞం పాతు సంతత మీశ్వరః ॥

పరిశ్రుతి :

ఇతి తే కథితం వత్స కవచం సుమనోహరమ్ ।

జగద్విలక్షణం నామ త్రిజగత్సు సుదుర్లభమ్ ॥

పురా దత్తం చ మనవే పులస్త్యః పుష్కరే ముదా ।

మయా దత్తం చ తుభ్యం తద్ యస్మై కస్మై నదేహీభోః ।

వ్యాధితో ముచ్యసే త్వం చ కవచస్య ప్రసాదతః ।

భవా నరోగీ శ్రీమాంశ్చ భవిష్యతి న సంశయః ॥

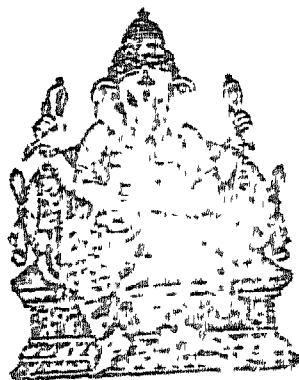
లక్షవర్ష హవిష్యేణ యత్ఫలం లభతే నరః ।

తత్ఫలం లభతే నూనం కవచ స్వాస్య ధారణాత్ ॥

ఇదం కవచ మజ్ఞాత్వా యో మూఢో భాస్కరం భజేత్ ।

దశలక్షప్రజప్తోఽపి మన్త్రైః సిద్ధో న జాయతే ॥

ఇతి జగద్విలక్షణం నామ శ్రీ సూర్యకవచం సమూర్ణమ్

మంత్రరహిత శ్రీకాళిదా కవచమ్

శ్రీ నారాయణ ఉవాచ :

శృణు నారద సత్త్వాత్మకం కవచం నశాక్షరమ్ |
గోపనీయం చ కర్మభయం ముఖోష్ఠో మర్లభమ్ ||

ఓం హ్రీం క్లీం శ్రీం కాళికాయై స్వాహేతి చ నశాక్షరమ్ |
దుర్వాసా హి వక్తా తత్కవచం శ్రీ సూర్యపర్వణి ||
దశలక్ష జపేనైవ కవచం లభ్యం ప్రతాపవరా |
పఞ్చలక్ష జపేనైవ కవచం లభ్యం సత్యవతమ్ ||

బభూవ సిద్ధిం కవచం తస్మాత్ కవచం జగదామలమ్ |
కృత్వాన్మితం శ్రీకాళికాయై నమోస్తుతమ్ ప్రసాదతః ||

శృణు సత్త్వామి విద్రుప్త్యై శుభం పరమోద్భుతమ్ |
నారాయణేన యద్వత్తం కృపయా శూలినే పురా ||

త్రిపురస్య స ధే ఘోర విద్రుప్త్యై విజయాయ చ |
తదేవ శూలినో కర్మణా మామార్జునసే మునే ||

మార్జునసా చ విద్రుప్త్యై విజయాయ మహాశ్మనే |
అతిగుహ్యతరం తత్త్వం మర్మబద్ధైః విగ్రహమ్ ||

ఓం హ్రీం శ్రీం క్లీం కాళికాయై స్వాహా మేపాతుమస్తకమ్ |
క్లీం కపాలం సదా పాతు హ్రీం హ్రీం హ్రీమితి లోచనే ||

ఓం హ్రీం త్రిలోచనే నామః శ్రీ సర్వభూతేభ్యః

300 శ్రీమత్ రత్న రత్న

ప్రీతిం భద్రకాలికే నమః

ఓం హ్రీం క్లౌం శ్యామాయ నమః || పంచాంగము ||

ಓಂ ಹ್ರೀಂ ಕಾಲಿಕಾ ವ್ರತ ಸುಖಂ ಕರತುಮೇಶ್ವರೇ

[illegible]

ఓం క్రిం భద్రకాలై నామః

ಓಂ ಕ್ರೀಂ ಕಾಲಿಕಾಯೈ ನಮಃ

ఓం హ్రీం కాలికాయై నమః సర్వకష్టహరణామభయదాయకమ్॥

ರಕ್ತವಿಜಯವಾಚಿವೈ ವಾಚೋಽಪಿ ಸ್ವಾಧೀನವಾಚಿವೈ.

ఓం హ్రీం క్లీం ముణ్డనామః ॥ १ ॥ శ్రీమద్భగవద్గీతా పదావళిః

ఓం హ్రీం చామస్తాయై నమః శాస్త్రం సే సదావతు॥

ప్రాచ్యాం పాతు మహాకాలీ తస్మాద్భక్తి రక్షదన్తికా।

దక్షిణే వాతు చామన్డా నైఋత్యే వాతు లలికా॥

శ్యామా చ వారుణే పాతుః । ఉన్మాదం పాతుః చక్షుకా ।

ఉత్తర వికటాస్యా చ విశాన్యం సాట్టహానిన్॥

ఉర్విం పాతు లోలజహ్వ మాయాద్యా పాత్వథః సదా।

జలంబులే చాన్తరిక్ష్ణ పాతు విశ్వప్రసూః నదా॥

ఇతి తే కథితం వత్స సర్వమన్త్రాఘ్న విగ్రహమ్,
సర్వేషాం కవచానాం చ సారభూతం పరాత్పరమ్॥
సప్తద్వీపేశ్వరో రాజా సుచంద్రితస్య ప్రసాదతః।
కవచస్య ప్రసాదేన మాన్ధాతా పృథివీపతిః॥

ప్రచేతా లోమశశ్చైవ యతః సిద్ధో బభూవ హ।
యతో హి యోగినాం శ్రేష్ఠః సాధరిః పిప్పలాయనః॥

యది స్యాత్ సిద్ధకవచః సర్వసిద్ధిశ్వరో భవేత్।
మహాదానాని సర్వాణి తపాంసి చ వ్రతాని చ॥

నిశ్చితం కవచస్యాస్య కలాం నార్హన్తి యాడశీమ్॥
ఇదం కవచమజ్ఞాత్వా భజేత్ కాలీం జగత్ప్రసూమ్।
శతలక్షప్రజప్తోఽపి స మన్త్రః సిద్ధిదాయకః॥

ఇతి మన్త్రసహితం శ్రీకాళీకవచం సమూర్ణమ్

శ్రీమద్భూషణై వర్త మహాపురాణాంతర్గత
వివిధ దేవతా మన్త్రస్తోత్ర కవచ
సంగ్రహమ్ సమూర్ణమ్

శ్రీ హరిః ఓం తత్ సత్

